

A promotional image for a DVD set. It features a man with short, light-colored hair, wearing a dark shirt, looking upwards with a serious expression. His right hand is raised, palm facing forward, with fingers spread. The background is a dark green field of vertical lines of varying lengths, resembling the digital rain effect from the movie 'The Matrix'. The text 'David Icke' is at the top in a metallic, 3D font. Below it, 'SECRETS OF THE MATRIX' is written in a white, serif font. In the bottom right corner, there is a large white number '3' above the words 'DVD SET' in a smaller white font.

David Icke

SECRETS OF
THE MATRIX

3
DVD SET

Дейвид Айк

Тайните на Матрицата

Трета част

Брикстънската Академия

- юни 2003 г.

**Освободи Ума
Си**

Защо да търсите звездите, когато вие сте звездата?

В тази последна част смятам да навляза в някои доста странни области. Всички, които ме смятат за луд, сега напълно ще се убедят в това, защото... ами, странно е някак... В този луд свят, ако не ви считат за луд, нямате потвърждение за здравия си разум, нали така? Представете ли си този луд свят да ви счита за нормални?!? О, Божичко, какъв ужасен кошмар!

Искам да говоря за някои от аспектите на матрицата, този затвор на ума, в който всъщност живеем, как го създаваме и как той бива манипулиран, така че реалността ни става тази, която ни налагат манипулаторите, защото тя устройва плановете им. Част от това е осъзнаването, че не сме физически тела, независимо дали са черни, бели или небесносиньо-розови. Това не сме ние, това е средство да преживеем тази реалност. Ние сме едно безкрайно съзнание, което не умира - тази дума не съществува в съзнанието. Следователно, ако се считаме за физически хора, Дейвид Айк не съществува. Дейвид Айк е само името на едно преживяване на безкрайното съзнание в тази реалност - само едно преживяване! Но ако започнем да се идентифицираме като Дейвид Айк на отделни части, започваме да се възприемаме като малки незначителни хора. "О, аз съм толкова малък и жалък, какво мога да направя?" Затова непрекъснато биваме тласкани в това откъснато състояние, като се отъждествяваме с това, което правим. Малко е странно... хората да се отъждествяват с работата си. Питат ви "какво си ти?" – "Аз съм миньор", "аз мета улиците", "аз съм пилот", "аз съм от Лондон". Съдим, както и съдят за нас какви сме, според това, което правим. Но това е само преживяване, нищо повече. Колко хора, когато им кажат "Приятно ми е, кой си ти?" отговарят: "Аз съм всичко, което съществува, приятно ми е да се запознаем." Ние не правим така. В един просветен свят другият би отвърнал: "О, аз също, май те познах." Разделението съществува, за да ни разделя. Ще говоря за това и за много други странни неща...

Кой управлява управляващите?

Това е интересен въпрос, защото след години осъзнах, че тук има някаква другоизмерна връзка. Не говорим само за вътрешни хора, а за много други различни хора. Хора, участвали в проектите за контрол на ума, са видели нещата отвътре.

Въпросът ми беше кой управлява управляващите, защото това е една йерархия, която излиза извън това... измерение.

Трябва да помним едно нещо: Ние не живеем в свят. **Под 1 % от откриваемата материя може да бъде възприета чрез физическите сетива.** Това е онази информация от този последен раздел, която е в основата на манипулирането, потискането на човешката раса. Това е средството, чрез което разбираме кои сме ние, как създаваме реалност, която харесваме или не и как да я променим в друга. Това ни задържа в матрицата. Гледайки с очи, не виждаме света, както си мислим. Това, което виждаме, е честотен обхват, до който имат достъп петте ни сетива. Той е изключително тесен. А извън този честотен обхват е безкрайността! Безкрайност от възможности, преживявания... места за съществуване. А ние виждаме само една частица - все едно имате радиоприемник, който сте настроили на честотата на Радио 1. Така приемате само Радио 1, не и Радио 2, 3 или 4. И все пак, всички тези радиостанции излъчват в същото пространство. Те съществуват, както и измеренията, в същото пространство, което сме заели. Но радиото е настроено на честотата на Радио 1 и приемаме само него. Прехвърляте се на Радио 2 и сега приемате Радио 2. Радио 1 не е спряло да излъчва, само защото сте се прехвърлили, вие просто вече нямате достъп до него. Същото е и с тази илюзия, която наричаме физически свят. Приемайки физическа форма, ние се заключваме в тази реалност, затова и преживяваме само този честотен обхват. Котките и някои други животни имат по-широк визуален честотен обхват и реагират на празни пространства в стаята, а ние се чудим: "Какво й става на тая хамава котка?!?" Но за котката, която е с по-широк визуален честотен обхват, това не е празно пространство, както ни се струва на нас. Наблюдавалите НЛЮ казват: "Видях НЛЮ, ама внезапно изчезна..." - "Абе, ти да не си изперкал?!" Не, нищо не е изчезнало, а е излязло извън

честотния обхват на сетивата ни и затова само ни се струва, че е изчезнало, това е всичко. Всичко това е свързано с честота, на която сме настроени.

С напредването на изследванията започнах да осъзнавам, че само 1 % и дори по-малко от доловимата материя в тази Вселена можем да наблюдаваме чрез петте си сетива. Но ние до такава степен сме вкопани в условността, че това е реалността, че, когато се говори за нещо отвъд възприетото като съществуващо, реагираме: *“Ти си луд! Нещо ти става!”* - *“Момент, не виждаме 99 % от онова, което съществува...”* - *“Какво?”*

Сега откриваме умовете си за възможностите. Както е казал гръцкият философ Сократ, *“Аз знам, че нищо не знам”*. Това открива ума ти, не да приемаш всякакви измишльотини, а да е открит за възможностите, вместо да отхвърляш нещата, само защото са различни.

Сега да поговорим за нещо друго. Да започваме.

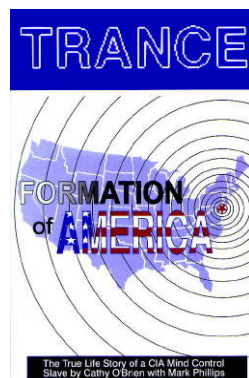
Кажете “НЕ” на Плана на Влечугоподобните

Това са неща, които лесно се отхвърлят: *“Влечугите управляват света?! Абе ти си луд!”*

Моята философия е простичка: аз следвам информацията. Ако се опитате да разкриете какво се случва в света със система от убеждения, религиозни или други някакви, политическа система от убеждения и всички от този сорт, може би просто ще пиете една студена вода, защото ставащото в света е така различно от онова, което си мислим, че става, че ако имате система от убеждения, които да защитавате, а ако имате да отбранявате и его – *“Какво ще си помислят за мен хората”*, умирате прави, защото не отивате, където ви отвежда информацията, защото системата ви от убеждения ще я отсее – *“Там не отивам, защото системата ми от убеждения не го позволява”*. Аз просто следвам информацията.

Достигнах до идеята някъде през втората половина на 90-те години, докато работех върху манипулируемостта на петте сетива, структурите и тем подобни. Тогава започнах да попадам на нещо много странно и това са стотици хиляди хора от всички социални слоеве, които разказват, че са видели някого, често от управляващите, но не винаги, да възприема форма на влечуго пред очите им, а после пак да възвръща човешката си форма. Това в историята е известно като промяна на формата. Съвременният термин за това е „морфоза” или „морфинг”. Когато за първи път чуете нещо подобно, реакцията ви е: *“Какво?!?”* При следващ подобен разказ реакцията ви вече се поомекотява. Имаше един период в Америка около 1997 г., когато пътувах доста и на 12 различни места се запознах с 12 различни души, които в рамките на 15 дни ми разказаха една и съща история. Помислих ги за хора от проектите за контрол на ума. Без да търся подобни истории, просто се натъкнах на тях.

“Транс-формацията на Америка” е писана от умствено контролиран роб на ЦРУ от детството й през 50-те години до края на 80-те години на име **Кати О’Брайън**. Чувайки тези истории, бях сигурен, че споменава влечугоподобните в книгата си. Разрових се из индекса на книгата и открих **“влечугоподобни”** на 3-4 места. В тази книга се споменават Чейни, Джордж Буш-баща и още много видни американци, замесени в малтретиране на деца и какво ли още не. В началото на 90-те тя изпратила копия до конгресмени и всички медии, но нямало никаква реакция, само *“Махай се”*. *“Не ми се занимава, защото ако се стигне до съд, не искам да ходя там”*. *“Мълча си и си трая”*.

Прегледах книгата, в която тя разказва за своите преживявания. Обяснимото е част от програмата за манипулиране и объркване на ума. Тя разказва как се е срещнала с един от хората, чийто роб е била - Джордж Буш-баща по време на Рейгъновата администрация. Според нея той ѝ казал, че са, цитирам: *“извънземна раса от друга равнина на съществуване”*, които са завзели света, но никога не забелязва, защото изглеждат като хора. Тя казва, че пред очите ѝ Буш възприел частично форма на влечуго и после възвърнал човешката си форма. Тя решила, че просто се е объркала. В книгата си тя разказва и как отишла в Мексико и за кратко била подчинена на Мигел де ла Мадрид, тогава президент на Мексико. Той ѝ разказал историята на расата **“игуана”**. Това била не-човешка раса влечугоподобни, дошли на тази планета, които се кръстосали с хората в древния свят, създавайки хибридни кръвни линии, чрез които да манипулират света. Според нея, той казал, че те са *“идеални за световни лидери”*. Тя твърди, че той ѝ казал, че тези конкретни хибридни кръвни линии могат да преминават от форма на човек във влечугоподобно и обратно. Според нея той също възприел форма на влечугоподобно пред очите ѝ. Но това, което тя счела за нереално, част от проекта за контрол на ума, е същото, което са преживели всички тези хора от различни части на света и всевъзможни социални прослойки - банкери, моделиери и какви ли още не.

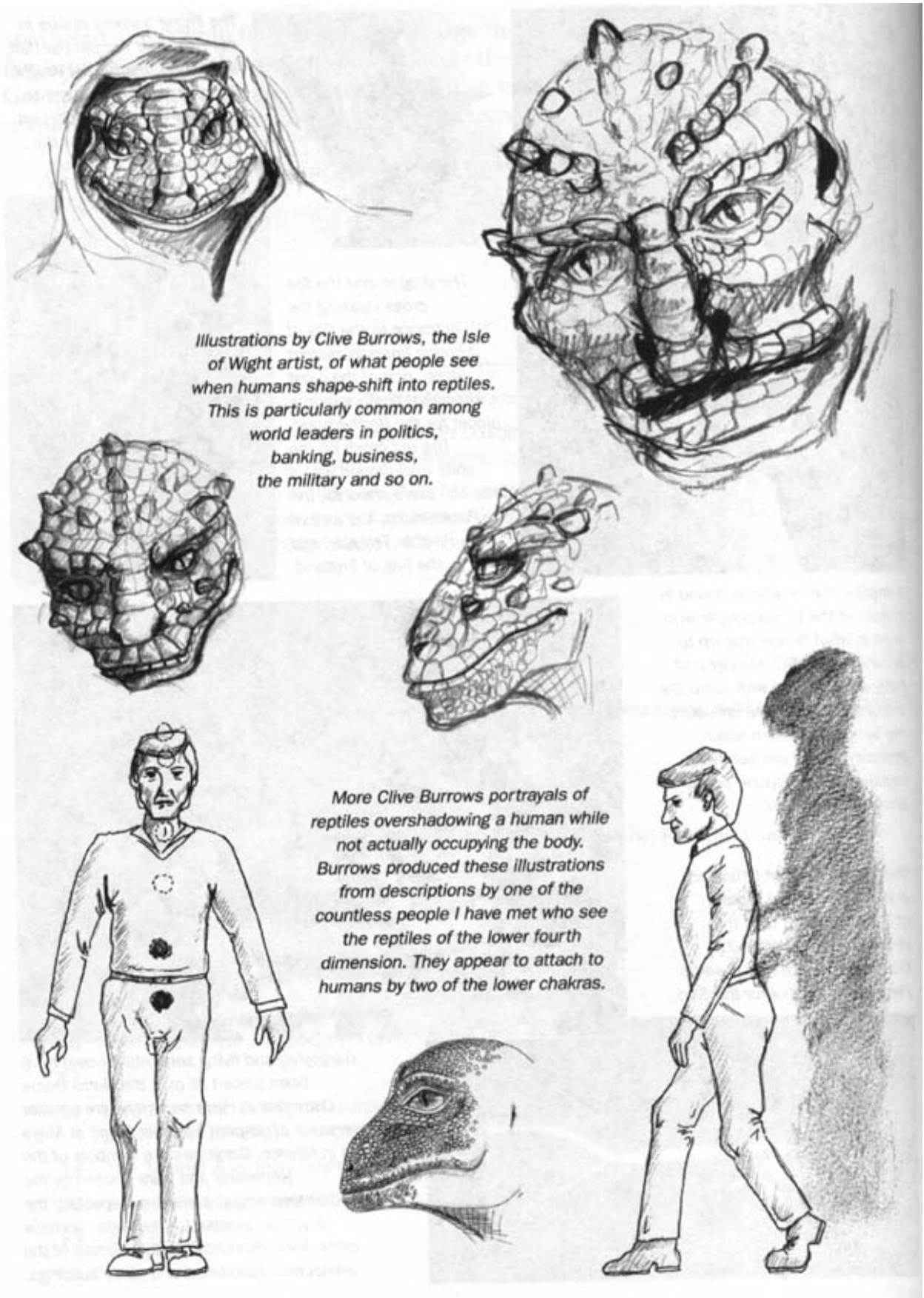
Говорейки за това, може би звучи смешно. В Канада се запознах с една дама, която управлява компания във Ванкувър. Тя дойде на една от лекциите ми и каза: *“Хората ви се смеят, но аз знам, че казвате истината”*. Тя ми разказа за преживяването си с един човек, който имал тъмна страна, която осъзнавал и се опитвал да управлява. В края на 90-те години те отишли у дома ѝ. Влезли в спалнята, за да правят секс, разказва тя. Точно над леглото била **“Най-голямата тайна”** - първата книга, в която започнах да пиша за всичко това. Въпросният човек демонстрирал отвращение към книгата, казал: *“За какво ти е този боклук?! Това са безсмислици! Не ги чету!”* Тя му отвърнала, че това е просто една книга. После тя ми разказа, че правили секс, но той започнал да става грапав. Разказа ми как сложила ръка на гърба му и го погледнала в очите и той започнал да се превръща във влечугоподобно. Разсмях се, защото ми прозвуча доста странно. За нея нямало връщане назад. Тя се извърнала и видяла, че му пониква нещо като опашка. Тя го отблъснала и изпищяла, а той си възвърнал човешката форма. Изгонила го от дома си и повече не го видяла.

Колкото и странни да са тези истории, чувал съм ги и в други страни, където хората говорят за същото в общи линии преживяване. Удивително е, че имаме огромна генетика на влечуго - та в света все още има хора с опашки! Можете да ги напипате там, където някога е била опашката. В западната медицина наричат това **“връвни израстъци”**. Отрязват ги при раждането и толкова. В други части на света, където нямат възможност да го правят, понякога в пресата им се появяват новини за родени такива бебета. Някакъв затворен ДНК-код се отваря по някаква причина и се изразява във физически признак. Колкото повече такива истории се появяваха, толкова повече се замислях.

После се върнах в Англия, където се запознах с една дама, която ми каза, че е приятелка и близка сътрудничка на принцеса Даяна. До този момент нищо от изложеното от нея не бе публично оповестено. Тази дама е била довереник на Даяна в продължение на девет години и бе приета като такава и от таблоидите. Името ѝ е Кристин Фицджералд. Тя дойде да разговаря с мен за отворителното отношение към Даяна. Докато си говорехме, тя ме попита: *“А знаете ли как Даяна наричаше Уиндзорите?”* Отвърнах *“не”*. **“Наричаше ги влечуги и гущери, твърдеше, че те не са хора.” Казах си: “Стига вече с тия гнусни влечуги!”** Рекох си, че ако този разговор продължи, доста ще се посмеем. Направих се на идиот и я питах какво има предвид под **“влечуги”** - тя не знаеше за проучването ми. А тя каза: *“Уиндзорите са потомци на кръстоска между човек и влечугоподобно. Такива са аристократичните и кралските фамилии”*. Затова още в древността се казва, че имат право да управляват заради потеклото си, заради своята ДНК, заради генетичната си връзка с онези, които били считани за богове.

Започнах да се ровя из всички тези древни текстове. В тях започнах да откривам, че много често се споменава за хибриди между човек и влечугоподобно, които можели да променят формата си. В Азия имало група хора, наричани **“наги”**, които можели да го правят. После говорих с моя приятел Кредо Мутуа, който е шаман в Южна Африка, и той ми разказа всичко от тяхна гледна точка и това, в което е посветен. Не само че има сведения за много хора, наблюдавали този процес на морфоза от човек във

влечугоподобно и обратно, но те са виждали и етерни форми на влечугоподобни, когато проследявали долните чакри, точките на енергийния вихър, които свързват различните ни нива с физическото.

Когато се срещнах с Кредо Мутуа... този човек е истински гений, една библиотека на два крака.

Отидох да се срещна с него в Южна Африка, точно след като излезе **“Най-голямата тайна”**. Той се свърза с мен чрез посредник и после прекарах дни наред с него. Първо ме попита откъде съм научил за Читахури. Отвърнах, че просто така се е случило, че хората са ми разказали тези истории. Той каза, че преди 40-50 години е бил посветен в написаното в книгата ми - истинската история на черна Африка и истинската история на света. Те наричали влечугоподобните **“Читахури”**, което означава **“деца на дракона”** или **“деца на питона”**. Той каза, че те управляват света, но хората не го разбират, защото те изглеждат като тях. Ето че отново и отново откриваме тази тема, колкото и необикновена да е на пръв поглед.

Разбира се, нещата не опират само до физически белези, но, доколкото разбирам, тази раса влечугоподобни са в състояние да действат отвъд честотния обхват на петте ни сетива. Понякога хората могат да разширят визуалния си честотен обхват до обхвата на тези същества и да ги видят, понякога за кратко. Друг път те приближават честотата си до нашата и тогава ги зърваме за кратко. Колкото повече разбирах...

Интересно е, че са давали това за тренировка на британските войски, преди да заминат за Ирак. Доста странно ми се стори...

Започнах да си задавам въпроса... Започнах да се питам, както са го правили много хора, разбира се, това е много относително, та въпросът е следният: ако тази манипулация продължава от хиляди години, защо хората от онези времена биха отдали живота си за осъществяването на този план, щом нямало вече да са живи, когато всичко това е постигнато, когато вече имат централизиран контрол върху планетата. Ами

ако има същности, които не винаги приемат влечугоподобна форма, и това е много разпространена тема, но които действат на честотни нива точно отвъд нашето и които имат различни отношения с времето, в сравнение с нас, и влизат и излизат от нашата линия на времето през този период, заемайки някакви човешки физически тела, за да манипулират това измерение, намирайки се отвъд честотния му обхват? Ами ако някои кръвни линии имат ДНК резонанс, който да улеснява това в сравнение с болшинството от населението? Така ако манипулирате тези кръвни линии, така че да заемат властови позиции, по този начин поставяте средствата на тези същности на силови позиции. Говорейки с вътрешни хора, в частност в Америка, обръщайки внимание на сведенията от древността, разговаряйки с хора като Кредо Мутуа и с хора, преживели подобно нещо, това става в общи линии. Тъй като възприемаме тези хора чрез петте си сетива, виждаме петсетивното им човешко ниво и казваме: *“Ама те са си хора, не ставай глупав!”* Но това, което е отвъд, контролира и задейства емоционалните и умствени процеси на тези хора. Едно от нещата, които открих през годините... Идеята, че очите са прозорец на душата, е много вярна. Едно от нещата, които открих, е, че онези, които са *“обладани”* от тези същности, имат лишен от емоции израз в очите в смисъл, че каквото и да правят лицата им, да се усмихват широко и всичко останало, очите им не променят студеното си изражение, независимо от мимиката. Това също ми е разказвано от хора, които са имали такова преживяване. Това бе нарисувано от Кредо Мутуа според древни и съвременни сведения за Читахури.

Изглежда те биват много различни видове, но очите, този зъл пронизващ поглед е еднакъв при всички. Какво всъщност се крие зад тези хора? Това е въпросът, защото, знаете ли... има нещо, което свързва тези хора толкова фундаментално с този план. Всички те са неспособни на съпричастие към жертвите на действията си. Ние имаме емоционален обезопасяващ механизъм, чрез който изпитваме съпричастие към хората. Затова дори не можем да понесем мисълта за бомбардиране на дете. Именно това съпричастие ни възпира. При липса на съпричастие го няма този обезопасяващ механизъм и всичко е приемливо, а за управляващите това шоу всичко е допустимо.

Аз съм просто един журналист, който минава през това, но имам толкова много въпроси. Вътрешни хора ми го обясняват като нарушение в ДНК, но това всъщност е друг белег, а разликите могат да са почти недоловими, защото разликата между ДНК на мишка и на човек не е толкова голяма в сравнение със смайващата разлика във физическите белези и характеристики. Според тях нещо в ДНК прави това обсебване по-лесно и именно затова те искат да поддържат ДНК-нарушението чрез постоянно смесение помежду си, защото когато се кръстосват извън него, то се разсейва много бързо и става неефективно. Не

знаех, докато не започнах да го разглеждам, но най-древната част от човешкия мозък е известна на учените като R-комплекс, или рептилен мозък (мозък на влечуго). Това не го знаех. И това било заради дългата ни генетична предистория от влечугите насам. Според традиционната наука тези характеристики от мозъка на влечуго, които всички имаме, налагат зависимост от ритуали. Нямам предвид само ритуали с жертвоприношение, а ритуално поведение - всяка седмица по едно и също време да се отива в един и същ супермаркет... едно непрекъснато повтарящо се поведение.

Казват, че заради рептилната част от мозъка ни ставаме хладнокръвни - правим неща, без оглед на последствията за потърпевшите от действията ни. Изпитваме нужда от йерархични структури за контрол отгоре надолу пак заради рептилната част от мозъка ни. Има още много белези, дължащи се на този мозък, независимо дали го приемаме или не - например, всички онези белези на илюминатите. При други хора надделяват други части от съществуването, но ако сте под контрола на този рептилен мозък, много вероятно е да имате тези характеристики на рептилния мозък в по-голяма степен от повечето хора.

Космическата Игра на Човека

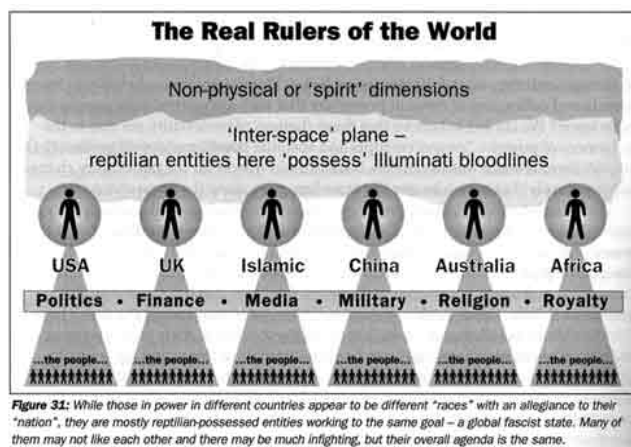
В процеса на проучването ми с мен се свързва една дама, Джулиана Конфорто, която е обучен физик. Тя е италианка, написала е “Космическата игра на човека”, в която разглежда и обяснява т.нар. “паранормално” с прости научни термини. Тя се свързва с мен и ми каза: “Знаете ли, че между измеренията има нещо като неутрална зона”, която тя нарича “междупространствена равнина”. Тя

няма енергиен източник като измеренията, а е нещо като пукнатина, малка неутрална зона между отделните измерения. Тя смята, че тези влечугоподобни се намират в неутралната зона, защото за това място през цялата история назад във времето има фолклор, разказващ за същности, манипулиращи човешкия живот от тези други равнини на съществуване. Разказах на Кредо Мутуа за междинните пространства между измеренията и че според нея там се намират тези същности. Попитах го дали това съществува и в неговия фолклор. *“О, да, - отвърна той - в нашия фолклор го наричаме “Небето между небесата”. Точно там са влечугоподобните – в пукнатината между измеренията. Те манипулират света ни чрез проникване във физическите тела в този т. нар. физически свят на петте сетива.”* Това е само една картинка от интернет. Тя много добре символизира с този под в стила на свободните зидари междупространствената равнина между измеренията.

Джулиана Конфорто казва, че те нямат енергиен източник и трябва да си създадат такъв. Не само че зад кулисите светът е манипулиран от една сила, действаща чрез други две, но манипулацията действа и отвъд това измерение на съществуването. И си има причина, която търсят.

Истинските управници на света

Така изглежда ситуацията, но това е само информация, колкото и странна да е тя. В тази междупространствена равнина са тези същности. Това са не само влечугоподобни, но и други същности, манипулиращи това измерение чрез обладаване, което влияе на историята. Те превземат или обладават определени кръвни линии. Онези кръвни линии на илюминатите, за които говорях, идват от Близкия Изток,

но не са единствени, те съществуват и в Китай и по целия свят. Древните китайски императори претендирали за правото да заемат престола поради генетичната си връзка с боговете-дракони. Ето я отново тази повтаряща се тема. Това са хора, поставени на властови позиции, тези кръвни линии с нарушена ДНК, които са обсебени, като умствените и емоционалните им процеси се контролират от тези междупространствени същности. Става така, че на върха на пирамидите на властта в различните страни се намират едни и същи същности, манипулиращи събитията. Тези тарикати не воюват, нали така? Те просто управляват хората едни срещу други. Много често тези конфликти са само, за да си осигурят зрелища, те не са в конфликт помежду си, защото имат единен план. Те само дирижират военните действия на хората.

Знам съвсем прост начин да спрем войните. Достатъчно е да се приеме закон, че който обяви война, трябва да се бие на фронта от първия ден. Точка. Това е. Ако Джордж У. Буш бе на фронта в Ирак при изстрелването на първия куршум, щеше да е наврян под леглото в Хюстън при изстрелването на втория, нали така? Интересно е, че в организацията “Дисни” много от тези неща са представени по най-различни начини. Отидох да гледам филма на Дисни “Таласъми ООД” със сина си. В залата имаше много родители с децата си. Докато гледах, неусетно все повече се придвижвах към ръба на седалката.

Disney · PIXAR MONSTERS, INC.

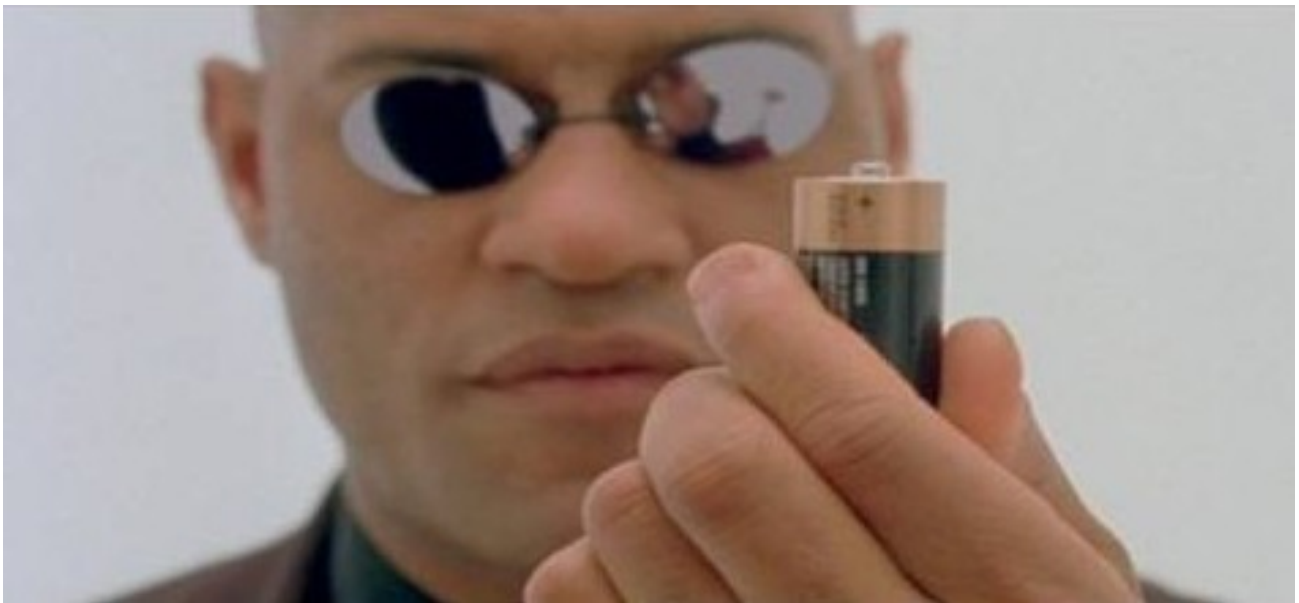
Ако не сте гледали “Таласъми ООД” на илюминатската компания Дисни, историята е следната: **Имаме едни чудовища в техния чудовищен свят, които обаче си нямат източник на енергия. Затова те търсят енергиен източник в света на хората. В електроцентралата на този чудовищен свят пред чудовищата преминават много врати. Те символизират преминаването между измеренията, стига да знаеш как. Тези чудовища се подреждат и преминават през вратите. Преминавайки през вратата, те влизат в детска стая и работата им е да ужасят детето. Докато детето пици, те събират енергията от страха му в туби, връщат се в своя свят и захранват електроцентралата си.**

Доколкото разбирам, това доста напомня реално ставащото тук. А кой е главният герой? **Всевиждащото око.** Обожавам го!

В първата част на “**Матрицата**”, откъдето заимствах темата, се задава въпросът: “**Защо го правят? Защо манипулират човечеството? За какво е всичко това?**” В първата част на филма “**Матрицата**” една от

главните теми беше за контролиращата сила, манипулираща матрицата, която използваше енергията на човешките същества като източник на енергия - ето я отново повтарящата се тема от моето проучване. Героят Морфей казва следното: *“Те превърнаха хората в това”*.

Човешки Батерии

Доколкото разбирам, източникът на енергия в това небе между небесата е човешкият страх, точно това е. Така чрез тези кръвни линии те манипулират войни, ужас, глад... всички онези неща, генериращи огромни количества страх. Това е цялата игра - превръщане на човешката раса в електроцентрала, генерираща страхова енергия, която може да бъде погълната и да ги захрани. В противен случай те не могат да функционират там, където се намират. И така тези приятелчета манипулират войните, ужаса, страданието и по този начин страха, стреса и всичко останало, като превръщат хората в батерии или генератори на страх, който осигурява енергия на манипулаторите отвъд петсетивното ниво на човешкото съществуване. За да ни задържат в тази условна реалност, за да ни попречат да прозрем играта, те са създали това, което стана известно като *“матрицата”* - един илюзорен свят, който ни манипулират да приемаме за реален, но всъщност е само една илюзия на умовете ни. Много хора преминават през това, както и самият аз през 1990-91 г., когато приключих с онова проклето шоу *“Уоган”* и други подобни. Във филма *“Матрицата”* героят **Нео** мина през три символични етапа. Ако разместите буквите в Нео, се получава *“единственият”* (*Neo - one*) - единството, което, когато постигнете, започвате да виждате неща, които не виждате, докато сте в откъснатата си илюзия. Първият етап е да ви обяснят, че сте роб – *“Ти си роб, Нео. Роден си в робство. Онова, което те контролира, Матрицата, е навсякъде около теб. Това, което виждаш, докосваш, вкусваш, когато плащаш данъци и правиш това или онова... Всичко това е Матрицата.”*

Избирам Свободата

Вторият етап е решението *“Искам да се освободя от това”*. Това е нещо, което реших в края на 80-те, началото на 90-те години. Тогава преминавате през процес на трансформация. От опит знам, че този процес може да е удивително болезнен и... може да разбие живота ви. Но когато всичко се уталожил, животът става много по-хубав отпреди. Това е като отмятане на воал. Все едно цял живот сте стояли в стая без прозорци и са ви казвали, че така стоят нещата, това е животът, това е реалността. И тогава някой отмества покрива и поглеждате нагоре! Тогава се случва нещо такова: *“Те ни лъжат! О, Божичко!”* Защото започвате да виждате неща, които не сте виждали преди.

Когато тези удивителни неща започнаха да ми се случват в началото на 90-те – “Тоя е откачил - мисли се за Исус!” - и тем подобни - за мен се повдигаше един воал и ако през онзи период ме бяхте попитали на коя планета се намирам, щеше да се наложи да проверя, защото се придвижвах от едно състояние на съществуване към друго. Всичко се уталожих за около три месеца, след което гледах през същите очи, слушах през същите уши, но виждах и чувах съвсем различен нов свят. Все повече хора по целия свят преживяват това, без да го афишират. Воалите се повдигат по различен начин и с различна скорост, но с повдигането на воала хората започват да виждат.

Следващият или последен етап, който ме връхлетя, бе не просто осъзнаването, че това е илюзия. Започнах да разбирам как е създадена тази илюзия и, следователно, как може да се създаде друга. За мен всичко започна през януари тази година. Сега ще ви обясня как става манипулацията, защото, ако притежавате това познание, а другите - не, тогава можете да си играете с тях, както си пожелаете.

През последната година осъзнах, че ако искам да продължа напред и да науча още повече от сега, не бе достатъчно само да говоря за другите измерения, исках да ги осъзная, да ги преживея. През този период получих покана да замина за Бразилия в Амазонската джунгла и да участвам в чаения ритуал “*аяуаска*”. Той се използва от векове от шаманите в Южна Америка за отвеждане на хората в други състояния на осъзнаване. Бях вече петдесетгодишен и не се бях докосвал до подобни неща, но исках да видя какво има отвъд този воал. Така че, отидох, участвах два пъти и имах удивителни преживявания, особено втория път. Тогава преминах в друго състояние на съзнанието, където всичко бе неподвижно и аз бях всичко, което съществуваше. Все още осъзнавах себе си, но аз бях всичко, нямаше граница между мен и всичко останало. Това бе едно невероятно блажено състояние на единство с всичко. В него нямаше вибрации, всичко бе неподвижно. Когато навлязох в това състояние, започна да ми говори един глас чрез кодирани мисловни форми. Това бе женски глас, ясен, както като говоря по този микрофон. В продължение на около 4-5 часа в това изменено състояние гласът започна да ми разяснява какво представлява матрицата. Описал съм всичко в книгата, която тъкмо завършвам, но ще ви обясня накратко: Гласът каза, че матрицата, този свят, който смятаме за реален, е просто една илюзия, създавана от собствените ни умове. Тя всъщност не съществува, това е една холографска илюзия. Манипулирайки, обуславяйки усещането ни за реалност, онази реалност, вратата в това кое е реално се проявява в триизмерна холографска илюзия. Ако започнем да осъзнаваме, че ние създаваме тази реалност, която не харесваме, можем да си върнем контрола над съзнанието си от това обуславяне, да се откъснем от реалността, в която сме настроени да вярваме, и да създадем коренно различна илюзия, все още само илюзия, но поне би била една по-хубава илюзия. Това, което многократно се набиваше в главата ми от самото начало и се повтори и по-късно, бяха думите “*Запомни следното: “Безкрайната любов е единствената истина. Всичко друго е илюзия.”*” С други думи, единството... С други думи, единството на всичко е единствената истина. Всичко в повече са илюзиите, които съзнанието си създава. Безкрайната любов е единствената истина. Всичко друго е илюзия.

Въоръжени с това, да поговорим за нещо, което споменахме няколко пъти – **ЕДИНСТВОТО** - това означава да се отъждествяваш с цялото, а не като отделен от него. Ако държите капчица морска вода в ръка, тя изглежда като капка, защото е откъсната от своя океан на безкрайността. Но пускате тази капка обратно в океана и... къде свършва капката и започва океанът? Сега капката е самият океан. В това преживяване ми бе разказано какво са сторили манипулаторите - те са ни дали илюзията за откъснатост от единството, идентифицирайки се като “Бил Джоунс” или “Мери Смит”. И понеже приемаме реалността на отделянето, създаваме илюзията на откъснатостта. Ние продължаваме да сме едно цяло, но имаме илюзията, че не сме и така това се превръща в наше преживяване. Има още едно интересно нещо... Това в общи линии е матрицата. Тя ни отделя от цялото, но не реално, а само в умовете ни. Гласът каза нещо много интересно: “*Ако вибрира, значи е илюзия.*” Там, където се намирах, нямаше вибрации.

Вибрационните честоти, измерения и тем подобни, където се преместваме - повечето хора след смъртта си преминават в друго измерение, трансформираме се в друго ниво на съществуване без тази форма - това също е матрицата, защото все още вибрира. Това може да е едно по-просветено ниво на матрицата с по-малка плътност, но все още е матрицата. А прераждането е просто съзнание в откъснато състояние, преместващо се от други нива на матрицата обратно в това. Защото, каза гласът, цялата идея на

Матрицата е разделение и дуалност. Единството се разделя на съставни части, които си противостоят - ляво и дясно, отрицателно и положително. А единството си е единство. Това не са две неща, а едно цяло, следователно то няма нищо. Какво е вибрацията - трептене между две точки. А единството е единство, няма друга точка, как да трепти тогава, то просто Е. Матрицата е честота, вибрация, а щом вибрира, си остава илюзия.

Беше ми казано, че това петсетивно ниво на матрицата е примка на времето. Това е илюзия на преминаване от минало в бъдеще, защото времето не съществува. В единството, когато преживях това състояние, нямаше време. Всичко просто беше в онзи момент. За да ни държи откъснати от единството, матрицата е създала илюзията за време - придвижване от миналото през настоящето към бъдещето. Ако сте свързани с илюзията и смятате, че е реална спрямо времето, не можете да сте напълно съзнателно свързани с единството, където времето не съществува. Физическата форма е програмирана да премине през период на остаряване, което принципно потвърждава съществуването на времето - ден и нощ и всичко от този род. При всички хора, преминали в тези други състояния, независимо кои са и как са го постигнали, общото е: *“Аз бях всичко, бях едно с всичко и времето не съществуваше”*.

Времето е илюзия, която те манипулират. Ние не сме тази физическа форма. Тя е средство за преживяване на този свят и всъщност не съществува - след малко ще ви обясня - тя също е холографска илюзия. А щом е холографска илюзия, как би могла да остарява? Понеже вярваме в това, ние я програмираме да го прави. Ние сме съзнание, свързано с всички други съзнания, което е възможно, стига да си го помислите. Ако стоим пред огледало и се халосаме с бейзболна бухалка, казваме *“Я повикайте онези с белите престилки! Какви ги вършиш?!”* Тъй като сме изгубили разбирането, че всички сме единно съзнание, имаме арабски самоубийствени атентатори, които убиват евреи, еврейската армия избива араби, а всъщност убиват сами себе си, ако разбирате нивото на единството. Откъсването, идентифицирането с отделянето позволява това да се случи. **За да работи матрицата, тя трябва да дава илюзията за отделяне.** Ако съзнавахме, че сме едно, бихме ли си причинявали тези неща? Разбира се, че не. Затова трябва да бъдем манипулирани да повярваме в това. Всъщност, ние сме съзнание, а съвсем не физическо тяло, ние сме енергия, безкрайно съзнание. Ние не сме това, което ни казват, че сме - физическа форма, отъждествяваща се с едно твърде пълно или слабо тяло.

Единство

Пълни глупости! Пробутват ни ги и ние им вярваме! Не съществува единство на тъмнокожите или на евреите, нито пък единство на белите арийци... Съществува само **единство**, нищо повече. **Ние сме един другиго!**

Това е причината, с което започнах днес, те да искат да ни държат в това откъснато състояние като в яйчена черупка, защото, когато престанем да се свързваме с ОНОВА и се превърнем в средства на единството да преживее този свят, се изключваме в умовете си от онова познавателно, мъдро, възприятливо интуитивно знание и затова на този етап имаме една точка, чрез която да получим достъп до това какво става в света и кои сме ние и тази точка е тук (в главата). Ако можете да манипулирате реалността, за да откъсвате хората, защото те не се възприемат като единство, а като Фред Блог, например, ги изключвате от онова ниво на тяхното безкрайно познание, а също контролирате и какво влиза оттук (през очите), така че програмирате капчицата с вашата реалност. Затова открай време хората, които са говорили за това, са били осмивани, набедени за опасни, изгаряни на клада... Това е най-опасната информация - цялото съществуване на тази манипулация. **КАКВО Е РЕАЛНОСТТА?** - Отговор: **Каквото смятаме, че е.**

Когато се върнах от Бразилия с всички тези сведения, реших лично да проверя нещата и започнах да проучвам експерименти от квантовата физика и други подобни, за да проверя дали идеята за илюзията, която ми бе разказана, действително би устояла на тази реалност. Тогава осъзнах някои удивителни неща. Нали знаете как казваме *“Видях го със собствените си очи!”* Не, не си. **Ние не виждаме с очите си!** А това не го знаех. Ние виждаме с визуалния дял на мозъчната кора. Експерименти, провеждани с хора, показват, че ние редактираме до 50 %, а понякога и повече, от детайлите, постъпващи през очите ни. Докато

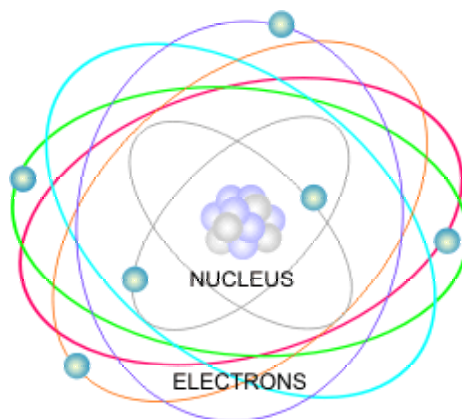
преминават през различните мозъчни нива - темпоралните лобове и др., ние внасяме и изключваме детайли въз основа на това, което вярваме, че би трябвало да виждаме. Когато открих това за влечугоподобните, попитах Кредо Мутуа: *“Щом тези хора съществуват, защо не виждаме повече от тях?”* Та този “примитивен” шаман от Африка, който е един гениален човек, каза: *“Това е защото мозъкът отсява това, което хората не очакват да видят или не искат да видят - те просто не го регистрират”*. Именно това откриват тези експерименти. Отново, дори на това ниво, ако можете да програмирате нечии убеждения, това, което вярват, че е реално, те ще редактират и създадат онова, в което ги накарате да вярват. Затова когато започнем да се опомняме и да се изключваме от програмирането, преминавайки през процес на отучване от това, което са ни учили, едва тогава започваме да виждаме неща, които не сме виждали преди, защото повече не сме зависими от програмирането какво да виждаме. Това е истинската идея на манипулацията - има една испанска пословица *“Където има любов, има и болка.”* **Дрън-дрън!** *“Без мъчение няма постижение.”* **Илюзия!** Ние чувстваме болката само чрез мозъка си. Когато си ударим крака, не чувстваме болката в пръста си, а в мозъка си - там се регистрира тя. Всичко опира до там. Не е нужно да изпитваме болка, само си мислим, че трябва и затова и я изпитваме. Това са няколко снимки на света, в който живеем. Доста плътен изглежда, нали? Не мога да

мина през онази стена - ще си строша главата - защото все още не съм се откъснал от реалността. Колкото и абсурдно да звучи, някои хора успяват да се откъснат и от това ниво. Всъщност, светът не може да бъде плътен. Може да изглежда така, но е невъзможно да е така.

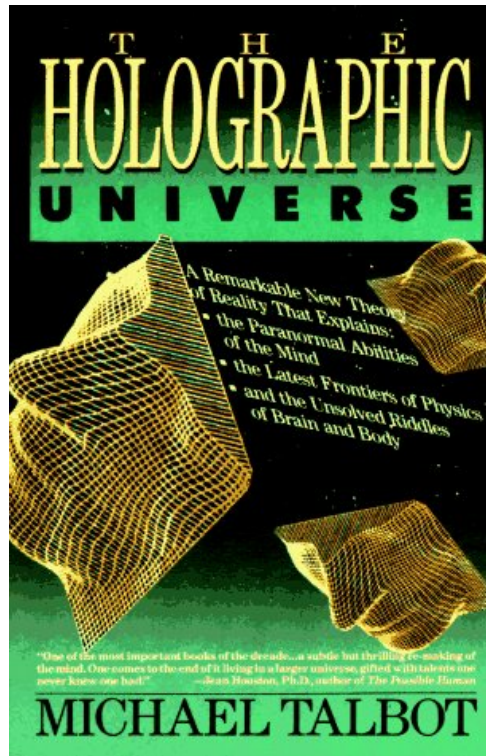
“Празни” атоми

Учените казват, че физическият свят е изграден от атоми, това всеки го знае. А виждали ли сте вътрешността на атом? Ами че той е празен! Както казва един физик в една книга, ако представим атома с размерите на катедрала, частиците вътре в него ще бъдат с размер на монета от 10 цента. Останалото, според нашата реалност, е празно пространство!

Как, по дяволите, един плътен физически свят би могъл да е плътен, ако е изграден от атоми, които са най-безплътното нещо, което можем да си представим?! Това е само заради илюзията, която създаваме в един холографски свят, в който сме манипулирани да вярваме. Това е книгата, сега вече има много подобни, направо е удивителна! Започнах да я чета, когато се върнах от Бразилия. В нея е описано нещо удивително, което повечето хора не виждат.

“Холографската Вселена” на Майкъл Толбот

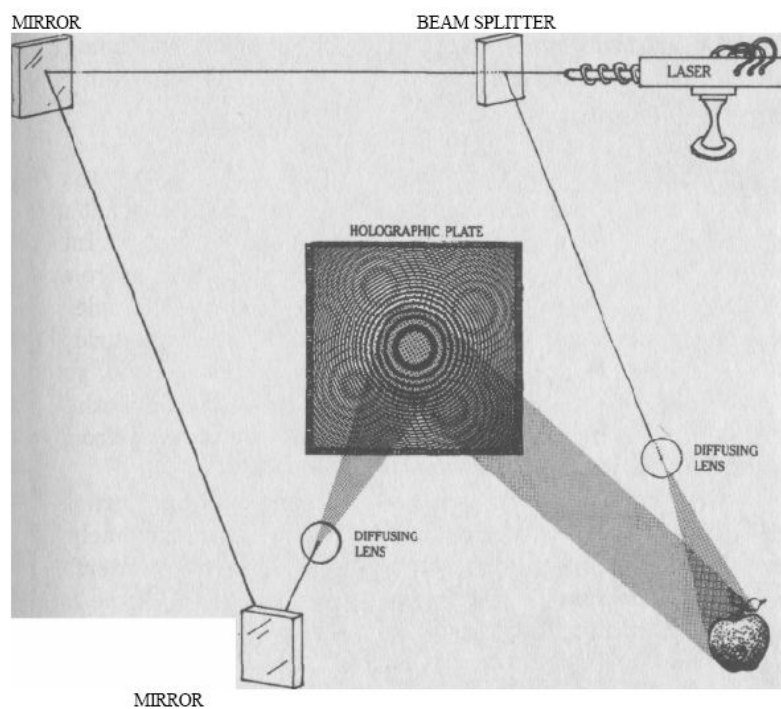

Той разказва в детайли това, което ми бе разказано в Бразилия - как това е един илюзорен холографски свят на илюзии. Там той разказва една история, която е преживял сам. Тя е много показателна за илюзията, в която живеем. Той разказва, че в дома му имало празненство, на което той поканил хипнотизатор, защото дори шоу-хипнотизаторите могат да манипулират ума да види някакъв идиотски жираф, например, когато такъв няма, но човекът го вижда и вярва в това: “Как така да няма жираф, та аз го виждам!” Не, той беше програмиран в теб, затова го виждаш. Ето това правят илюминатите през цялото време - програмират ни да виждаме това, което искат да виждаме. Станало така, че докато този човек излизал от хипноза на онова парти, хипнотизаторът му казал: “Когато излезеш от хипнотичното състояние, няма да си в състояние да видиш собствената си дъщеря.” И така, той излиза от хипноза, а в това време хипнотизаторът бил довел дъщеря му точно пред него. Човекът се огледал, но не могъл да види дъщеря си. Нещо повече, хипнотизаторът застанал зад дъщеря му, притиснал нещо към гърба ѝ и казал на човека от другата страна: “Можеш ли да ми кажеш какво държи в ръката си?” А човекът отвърнал: “Това е часовник.” Хипнотизаторът го накарал да разчете надписа върху часовника и човекът успял, а дъщеря му стояла между тях! Но умът му бил повлиян, хипнотизиран. А в тази матрица, в този безумен свят става въпрос за масова хипноза. Той бил хипнотизиран да вярва, че не вижда дъщеря си, затова и не я виждал! Това ни се случва през цялото време!

Когато говорим, че тялото е една илюзия, се сещам за една история, която съм срещал и в други книги. Един човек на име Райт страдал от много бързо развиващ се рак. Намирал се в болница и според лекарите му оставали само няколко дни живот. Тогава открил едно експериментално лекарство, от което се

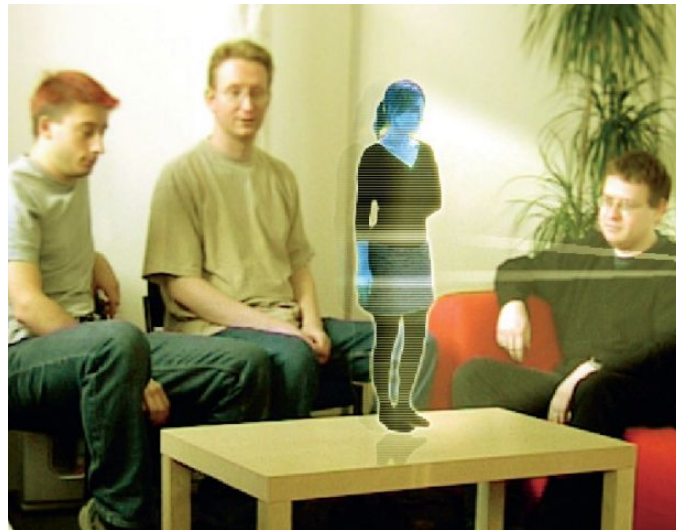
очаквали чудеса - чували сте за тези “чудодейни” лекарства, които само вдигат цените на акциите на компаниите, които ги създават. Той умолявал лекаря да му даде това чудодейно лекарство. Лекарят смятал, че е безсмислено, но все пак му го дал. Лекарят му дал лекарството в петък и заминал за уикенда, очаквайки, че като се върне, пациентът му вече ще се е преселил в отвъдното. Лекарят се връща, а пациентът, който по цялото си тяло имал разсейки с размерите на топка за тенис, бил станал от леглото за първи път от седмици. Започнали изследвания, които установили, че ракът се е смалил драстично. Не след дълго ракът напълно изчезнал. В продължение на два месеца човекът бил здрав, благодарение на това чудодейно лекарство. После, обаче, той прочел, че експериментите с лекарството не са никак успешни и ракът му се възобновил. Този път лекарят започнал да осъзнава какво става - умът му правел всичко. Вярата му в чудодейното лекарство лекувала тялото му - това е илюзия! Значи, можем да правим каквото си пожелаем, ако имаме достъп до тази сила. Лекарят започва да разбира това и му казва: “Не, не... Лекарството, което си пил, е било от дефектна партида. Сега ще ти дам истинското, разбра ли?” Това, което направил и което го има при всички плацебо експерименти - дават на хората нещо, което не е лекарство, за да проверят дали истинското лекарство действа. Плацебо действа по-добре, ако е вкарано чрез подкожна инжекция, вместо да се приема орално, защото това променя степента на вярата в действието му. Лекарят отново дава лекарството на пациента и ракът изчезва. Месеци наред този човек няма никакви проблеми. Тогава прочита, че Американската медицинска асоциация е прекратила изпитанията на лекарството, защото се е оказало неефективно. В ума му вече нямало връщане назад и не след дълго човекът починал от рак. Това е силата на ума. Тези момчета го разбират и ни манипулират, пробутвайки ни една илюзия.

Каква е тази холограма... Откакто съм се върнал от Бразилия, непрекъснато мисля за тази холограма - че трябва да разбера какво означава това, че светът е холограма. Холограмата представлява триизмерен холографски образ - изстрелва се лазерен лъч към холографски фотографски филм. Той стига директно до този филм, но част от лазерния лъч се отразява от заснемания обект - било то ябълка, човек или каквото и да е. Веднъж отразила се, тази половина от лазерния лъч се отразява обратно, попада върху фотографския филм и се сблъсква с частта от лъча, постъпваща директно. В най-общи линии това е начинът, по който се

прави. Същото се получава, когато хвърлите две камъчета в езеро - разпространяват се вълни и в точката, където се сблъскват, те създават точно вълново копие на двата камъка - къде и с каква скорост са паднали във водата, разстоянието между тях - всичко е там под формата на вълна. Това в общи линии се получава

върху холографския филм. Двете половини на лазерния лъч се срещат, като едната съдържа отпечатъка на обекта. Те се сблъскват, това се нарича “интерференчна картина”, и когато погледнете холографската снимка, тя в общи линии изглежда така. Ама какво е това? Само серия вълнови линии. В този момент към това се насочва друг лазерен лъч. Получава се това - триизмерна холограма.

Това... се превръща в това. Това е холограма. Изглежда сякаш не можете да прекарате ръка през него, но можете. Вълновите структури се превръщат в холографски образи. Всичко това са холограми. Това е холограма.

И така... Започнах да чета за тези неща и... Открили са следното: Телевизията е възможна заради нещо, наречено “преобразуване на Фурие”. Това е някаква математическа последователност, открита от Фурие. Тези преобразувания позволяват камера да снима нещо, изглеждащо реално, образът да бъде превърнат във вълнова форма, да бъде излъчен под формата на вълни и после телевизорът да декодира вълновата форма обратно в образи. При експерименти с мозъка е открито, че мозъкът работи по абсолютно същия начин с преобразуванията на Фурие. Мозъкът е устройство, декодиращо честоти. Той взема честотни вълнови форми и ги преобразува в... картини. Питам се, има ли нещо тук или всичко се намира тук в главата, като е прожектирано като илюзия тук около мен. Кодовете в първия филм “*Матрицата*” носят в себе си символика. Когато хората гледат матрицата, ние виждаме това,

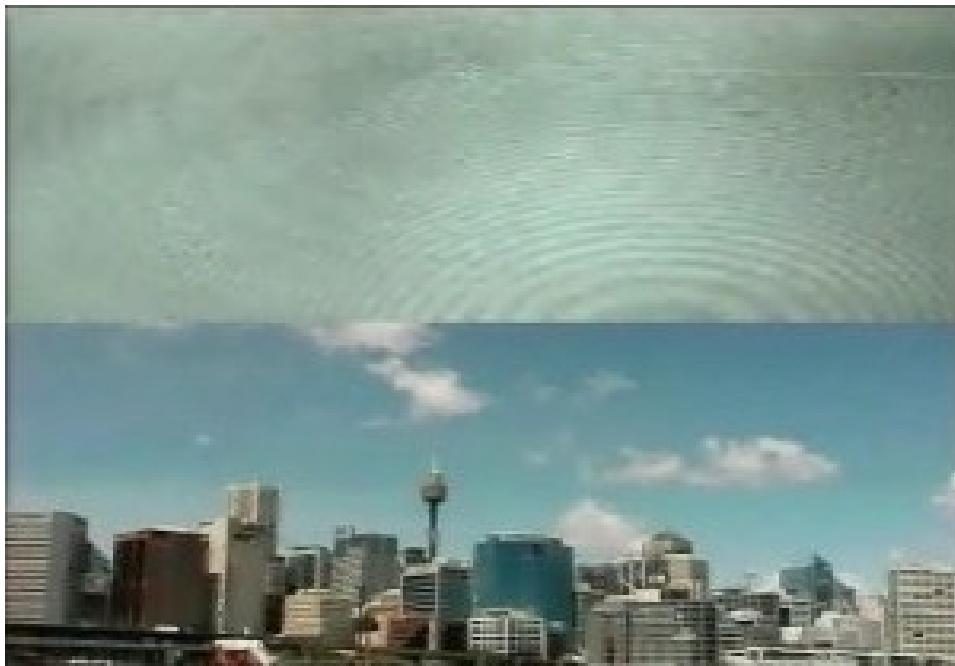
но те виждат хора, пътища, автомобили... Това е така, защото те декодират кодовете на матрицата в холографски илюзии. Но това не е реално, това е холограма. Именно фактът, че е холограма, обяснява много неща. Интересно е, че едно от нещата, които ми каза онзи глас в Бразилия, бе, че онези хора, манипулиращи света - влечугоподобните или каквито са там - те всъщност не са... - това е следващото ниво - те не са съзнание в смисъла, който влагаме в това понятие. Те са, както е в *“Матрицата”*, съзнателни програми, много по-съвършени от компютърните програми, но работещи на същия принцип.

Гласът ми каза: *“Защо, според теб, те не изпитват емоции, нито съпричастие към жертвите на действията си? Представи си, - каза гласът – че програмираш компютър да убие дете, това ще има ли някакви емоционални последици за компютъра? Не, той просто ще го направи, защото е програма.”* Ако си представиш, че този свят е една илюзия, в него могат да бъдат имплантирани и други илюзии, които приемаме за реални, но те дори не са съзнателни, те просто са имплантирани, нещо като **жената в червено** от филма *“Матрицата”* – изглежда реално, но не е реална. В една илюзия всичко е приемливо. Една от удивителните особености на една холограма е, че всяка една частица от холограмата съдържа картина на цялото. Ако вземете холографски филм, към който, ако насочите лазер, ви показва картината, ако разрезете този филм на четири и насочите лазера към който и да е от четирите отрязъка, ще получите умалена версия на цялостната картина. Разрежете я на осем и отново получавате умалено копие на цялата картина. Така че, всяка част от холограмата съдържа цялото. Ето сега започват да се разкриват някои загадки. Рефлексологията, акупунктурата и всички алтернативни методи за лечение са в състояние да откриват цялото тяло във всяка негова част. Те откриват места по стъпалото, съответстващи на сърцето, черния дроб, бъбреците и т.н. В акупунктурата откриват малки точки върху ухото, свързани с всяка част на тялото. Всяка част от всичко необходимо за развиване на цяло тяло се съдържа във всяка клетка на тялото. Защо? Защото това е една проклета холограма, съдържаща цялото във всяка своя съставна част! Колкото повече разбирам и научавам, изглежда, че това е играта. Експерименти показват, че около секунда и половина преди съзнателният ум да реши да предприеме действие - да помръдне ръка, да говори... - секунда и половина преди съзнателният ум да реши да го направи, в мозъка вече са започнали електрически сигнали за осъществяването му. Къде тук се намира истинският двигател на поведението? Със сигурност не е в съзнателния ум - той е изпитател, наблюдател. Истинската сила на ума е в подсъзнателния ум. Преди да стигна до това, бе съвсем ясно, че илюминатите се прицелват най-вече в подсъзнателния ум. Те го захранват с подсъзнателни, сублимални послания, създавайки определена реалност, и от този подсъзнателен ум създаваме вълновите картини, които после на съзнателно ниво декодираме в холографски илюзии. Ако можете да програмирате реалността и убежденията на подсъзнателния ум, създавате реалността, която после се декодира в нещо, смятано за реално. Поради тази причина мишената е подсъзнателният ум. Това е холограма, която смятаме за реална, а тя всъщност е вълнови картини.

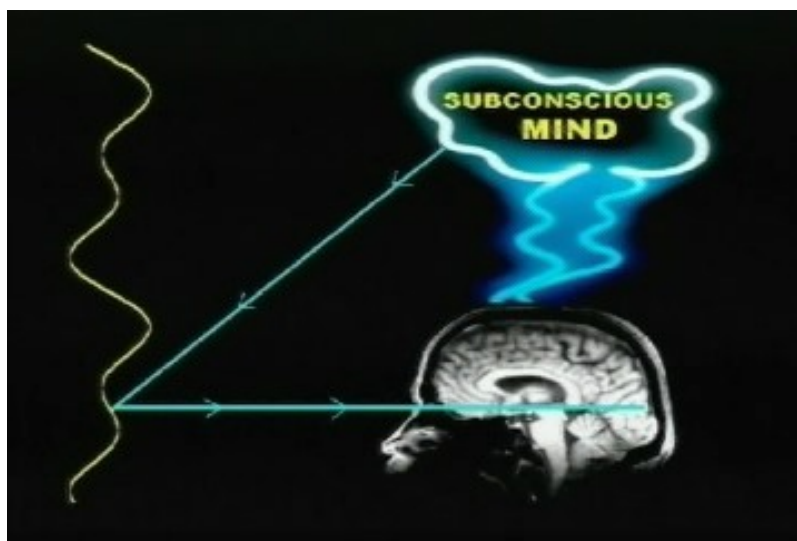
Но ние създаваме не само вълновите картини. Не е само това, че гледаме едно и също нещо, смятайки го за кула или сграда... Нещата отиват още по-далеч. Матрицата на това ниво е, както я наричам аз, “**съгласувана реалност**”. Тя действа по следния начин: когато получаваме информация през очите, тя всъщност е под формата на вълни, а не реални триизмерни коли, места и стени. Това го правят мозъците

ни. Интересно, че когато информацията постъпва в окото, тя е обърната с главата надолу, наопаки и е двумерна. Колко хора осъзнават това - че когато информацията постъпва в очите, тя е двумерна? Тогава мозъкът поема двата източника на информация, постъпваща през очите - както в онези видео визьори, в които виждате триизмерни картинки. Те работят, защото всяко око вижда същата картина и когато двете се съберат, се получава триизмерен образ. Именно това прави мозъкът всеки път, когато се огледаме. Така че, съгласуваната реалност, не е просто като отделни умове, създаващи реалността ни, макар да ѝ придаваме уникален нюанс според убежденията си и други подобни, създаващи реалността, която си мислим, че преживяваме. Но има едно колективно ниво, което наричам “**съгласувана реалност**”. То ни позволява да гледаме света и в общи линии да сме единодушни какво виждаме. Например, ако погледна през прозореца, с оператора ще сме единодушни, че там има къща. Ето това е съгласуваната реалност. После, според собствената си уникалност, единият може да хареса къщата, а другият - не, или пък цвета ѝ - всеки ще вложи някакъв нюанс, но ще сме единодушни, че там има къща. Това ниво на колективна реалност е наречено от психиатъра Юнг “**колективно несъзнавано**” и точно тук е заложена матрицата по толкова много начини - тази матрица на илюзията, в която живеем и смятаме за реална. Има едно явление, което вероятно вече е известно на много хора - наречено е “**синдром на стоте маймуни**”. Открито е, че когато покажете нещо на няколко отделени представители на даден вид, като маймуните, когато им покажете нещо ново, внезапно и сякаш необяснимо, но не е необяснимо, всички или много повече от този вид могат да направят спонтанно, без да им бъде показвано, онова, на което е

била научена малобройната група. Причината да е възможно това явление, е че има ниво за всеки вид, защото всички така или иначе сме едно цяло - хора, маймуни и каквото и да е, има определено ниво, на което тези умове са свързани. Мога да представя това символично по следния начин - индивидуалният ви ум е като компютър, а колективният ум е като интернет. Символично, когато научите нещо ново, можете да го качите в интернет. Там то става достъпно за всеки, който поиска да влезе в световната мрежа. Синдромът на стоте маймуни работи по този начин, в смисъл, че когато тези маймуни или който и да е научат нещо ново, това познание автоматично се прехвърля в колективния ум, на колективното ниво на ума за този вид. Там, както в световната мрежа, други членове на този вид имат достъп до него и внезапно те могат да правят нещо, знаят нещо, без да им е било показано. Както повечето т.нар. загадки и необясними неща, това, което се случва, всъщност е много просто. Тъй като животните не четат вестници, нито гледат телевизия, не преминават през тази абсурдна индоктринираща система, наречена образование, те не са обезчувствени, те са много по-чувствителни към тези колективни и други нива на съзнание, затова те достигат до информацията много чувствително и ефективно. Но хората също го правят. Всеки път, когато научим нещо ново, ние го добавяме в колективния ум. Но от гледна точка на колективната реалност този колективен ум ни влияе и в обратна посока.

И така, когато имате човешки колективен ум, човешко колективно подсъзнание, програмирано за някаква реалност, освен ако като индивиди не се откъснем съзнателно от тази реалност, ще живеем тази реалност. Ето откъде идва цялата идея да погледнем навън и да сме единомислени за намиращото се там. И това е едно съществено ниво от манипулацията, защото илюминатите желаят да програмират и индоктринират човешкия колективен несъзнателен ум с една изкуствено създадена реалност, която тогава би била реална за цялото население. Именно това представлява матрицата по толкова много начини. Ако погледнем тази картинка - какво се случва?

Когато подсъзнанието, което е ключовото ниво на манипулацията и индоктринацията, когато подсъзнанието, колективно или индивидуално, приеме дадена реалност чрез тези мисловни форми, създадени от това усещане за реалност, тогава съзнателният ум приема тази информация, наблюдава тези подсъзнателни мисловни полета и ги превръща по начина, за който говорих преди, в триизмерни холографски илюзии, които приемаме за реални. Следователно, ако можете да програмирате подсъзнателната реалност, можете да създавате и манипулирате онова, което човешкият съзнателен ум приема за реално. Именно това правят илюминатите през цялото време.

Когато говорим за чудеса, какво представляват те? Това е, когато хора правят нещо необяснимо. *“Това е чудо!”* В една книга, която тъкмо приключвам, **“Истории от примката на времето”**, давам много примери за тези “чудотворни” подвизи. Например, за хора, които в лабораторни условия се пронизват със саби, а после ги изтеглят без никакви проблеми. Виждали сме хора, които минават през огън, има документирани сведения за хора, преминали през разтопена лава, която е охладена, само колкото да

удържи тежестта им, без да изгорят стъпалата си, без никакви поражения. Какво става тук? Това е откъсване от съгласуваната реалност - реалността, приета от хората на ниво подсъзнателен човешки колективен ум. Ако приемете за реално, че това стъпало или този крак е реален и приемете, че огънят е реален, а не илюзия на ума, тогава умът ви ще създаде реалността, в която вярвате, т.е. ако минете през огъня, ще се изгорите, по дяволите! Но ако можете да откъснете усещането си за реалност от съгласуваното убеждение, че огънят гори и изгаря краката, можете да минавате през огън и разтопена лава и да пронизвате тялото си, без лоши последствия, защото това не е вашата реалност, а просто едно "чудо". Това е версия на историята, която разказах - в която хипнотизаторът поставил дъщерята на човека пред него и му казал, че като излезе от хипноза, няма да вижда дъщеря си и той не я виждал, а буквално виждал през нея. Това е като филм, за който казвате "Тази част не е от моя филм". Ако вървенето през лава и изгарянето не са във вашия филм, тогава не можете да се изгорите, защото всичко това е илюзия. Преди няколко години се запознах с една дама, която приемаше в дома си хора, които искат да медитират дълго. Тя ми разказа, че веднъж при нея имало човек, който медитирал прекалено дълго и тя се разтревожила, затова му занесла чаша чай, за да провери какво става. Тя каза: "Отворих вратата, влязох в стаята, огледах се и изтървах чашата." Тя видяла, че долната половина на тялото му е изчезнала, съществувала само горната половина, а под нея - нищо! Защо? Защото той бил навлязъл толкова дълбоко в медитативно състояние, състояние на навлизане в друга реалност, че тялото му било последвало ума му в тази реалност. Ето за това става въпрос. Така че, ограничения няма, има само ограничения, които си поставяме сами.

Самият **Айнщайн** е казал: "Реалността е илюзия, макар и много упорита." Това, което я прави упорита е именно колективното ниво и фактът, че чувството ни за реалност непрекъснато се подсилва отвън чрез образованието, медиите и какво ли още не. Така я приемаме и създаваме триизмерна холографска илюзия на тази реалност. В това се корени цялата основа на конспирацията - населението буквално е хипнотизирано за определена реалност.

И така - какво е реалността? Тя просто е всичко, което си мислим, че е. Идеята е все повече хората да се притискат и вкарват във все по-малко усещане за реалност чрез унищожаване и потискане на разнообразието. Най-страшният кошмар на илюминатите са ясновидците - всички онези, които предлагат друго усещане за реалността, защото това показва на хората, че има и други възможни реалности, а не само тази, която непрекъснато им е натрапвана. Така хората могат да видят, че това не е единствената възможност, а илюминатите не искат това да се случва.

"Няма никаква лъжица..."

В една класическа сцена от първата част на *“Матрицата”* едно малко дете огъва лъжицата, подава я на Нео и казва: *“Не се опитвай да огънеш лъжицата. Това е невъзможно. Само се опитай да осъзнаеш истината.”* *“- Каква истина?”* *“- Няма никаква лъжица. Не лъжицата се огъва, а само ти самият.”* **Точно така!** През цялото време ние символично огъваме лъжицата в главата си. Навън в триизмерната реалност няма нищо, всичко се случва ето тук. Това е само съзнание, мисловни вълнови форми, които декодираме. Например, гравитацията. Друга сцена от филма, в която кубчетата се носеха из стаята. Какво

е гравитацията? Това е усещане за реалност. Ако вярваме в тази съгласувана реалност, ще бъдем ограничени от нея. Но ако успеете да се откъснете от нея, ще се откъснете от ограниченията ѝ, ще се освободите от тази реалност и ще излезете от този затвор. Интересно е, ако си спомняте първата част на филма *“Матрицата”*, когато Нео премина през осъзнаването, че смъртта е илюзия. Застреляха го в коридора, умря, а после се върна към живот. Когато се върна към живот, той символично преодоля ограниченията на реалността, която е имал през целия си живот в матрицата. Какво стана в онзи момент? С това осъзнаване той вече не виждаше хора, стени и т.н., а виждаше вибрационни кодове – онези зелени символни кодове на матрицата. Това е да се добереш отвъд точката, в която приемаш това за реално. Това ни отвежда отвъд ограниченията на матрицата, защото матрицата не може да ни контролира, когато осъзнаем, че това е илюзия, която ние създаваме и, следователно, можем да създадем каквато си искаме илюзия. Можем да създадем илюзия за рай или пък за затвор. Но това си остават илюзии, сътворени от ума ни и можем да си възвърнем контрола върху тях.

Онзи глас в амазонската джунгла, докато бях в изменено състояние чрез аяуска, ми обясняваше тези неща в изключителни детайли. През онази нощ в един момент отворих очи и видях Луната да изгрява. Когато погледнах Луната, гласът каза: *“Ааа, Луната, Луната... Поетите редят стихове за Луната... А тя е само холографска илюзия като всичко останало.”* В друг момент гласът ме попита: *“Мислиш ли, че това, върху което лежиш сега, е земята? Илюзия! Лежиш на нея, защото според твоята реалност земята е реална, ти си реален... Затова ти създаваш в ума си тази реалност и я преживяваш.”* Много ясно е, че това, което преживяваме тук, не е по-реално от онова, което сънуваме. Разликата е, че приемаме сънуването за илюзия, а този сън тук приемаме за реален. Така сънят ни контролира, защото илюзиите не могат да ви контролират, ако знаете, че са илюзии. Те ви контролират, само ако смятате, че са реални. Гласът също ми каза: *“Когато излезеш навън и почувстваш слънцето и т.н., откъде идва това? Мислиш ли, че безкрайното има нужда от слънце? Не, това отново е част от матрицата. Слънцето, което е програма, е илюзия като всичко останало.”* Гласът ми обясняваше, че тази съгласувана реалност в петсетивния свят в основни линии е примка на времето и така я наричам, където илюзията за време... Субатомната квантова физика би ви показала, че времето не съществува. То е само илюзия на тази реалност. Айнщайн е казал, че най-лошият ефект на времето е неговата относителност. Той казва, че ако сте в компанията на една хубава жена, например, времето отминава много бързо. Но ако топнете ръка във вряла вода, времето тече много бавно. Това е същото “време”, но относителното ни преживяване е много различно, защото времето не съществува. Гласът в Бразилия ми казваше, че илюзията за преминаване от минало в бъдеще е част от контрола върху нас, защото при единството няма време и аз преживях това.

Хора, излизали от тялото си или имали преживявания на прага на смъртта, се връщат отново и всички повтарят, че там, където са били, е нямало време, нямало е минало, нито бъдеще. Точно така. Това е илюзия на тази реалност. В края на краищата бъдещето се завръща назад към миналото и така се въртим в кръг от реалност в реалност като хванати в капан. Това е илюзия на умовете ни, представена от съгласуваната реалност.

Какво представлява матрицата и тази примка на времето е символизирано чрез тази капка вода. Тя е откъсната от цялото, но не е действително откъсната, защото не можете да бъдете откъснати

от единството, вие винаги сте единството. Ние имаме илюзията за откъснатост. Тази илюзия ни спира да проявим истинското безкрайно великолепие, което сме всички ние. Тя ни впримчва в тази идея, че сме малки, обикновени... Впримчва ни в един свят, в който животът живее нас, вместо ние него. Това е разликата между това да бъдеш в илюзията и да си мислиш, че е реална - животът живее вас - или да осъзнаеш, че е илюзия, която създаваш, и тогава ти живееш живота.

Колкото повече изминавах от този път, ставаше ясно, че в случая идеята не е да се научи нещо, защото ние сме единство, ние сме безкрайност, имаме достъп до всичко и знаем всичко. Не става въпрос да научим нещо, а да се отучим, да освободим ума си от програмираната реалност, която ни държи в капан. Понеже вече говорих доста за това... Подсъзнателното ниво е истинският двигател на човешкото поведение, реакции и реалност. Споменах вече, че около секунда и половина преди да реша да направя нещо, преди съзнателният ум да е решил да го направи, електрическите сигнали в мозъка ми вече са започнали да го правят. Защо е така? Защото подсъзнателното ниво е истинският господар на човешкото поведение. И така, илюминатите се прицелват през цялото време в подсъзнанието. Знаете как непрекъснато повтарят *“Бин Ладен го направи, Бин Ладен беше.”* *“Оръжия за масово поразяване, оръжия за масово поразяване...”* *“Война срещу тероризма, война срещу тероризма...”* Тези мантри, това непрекъснато повтаряне на едно и също, се прави по една проста причина - да се програмира подсъзнанието да приеме тази реалност. Подсъзнателните послания в рекламите, политическите предавания и т.н. са смайващи като количество. *“Сублимално”* означава *“под прага”*, с други думи, подсъзнанието вижда и поглъща всичко. Подсъзнанието ми възприема абсолютно всичко в стаята, докато съзнателният ми ум възприема съвсем малка част от всичко това. Подсъзнателните, или сублималните, послания се обръщат към подсъзнанието, докато съзнателният ум въобще не ги осъзнава. Ето един прост пример отпреди години: във филми са вкарвали кадър с бутилки Кока-Кола точно преди почивката. Кадърът се появявал толкова за кратко, че съзнанието не го долавяло, но подсъзнанието улавя всичко. Подсъзнанието приема посланието *“Кока-Кола, Кока-Кола...”* и в резултат продажбите на Кока-Кола скоčili. Включвани са и други подсъзнателни послания – *“Жаден съм, жаден съм...”* - пак с такава цел. Ако погледнете рекламите във вестниците и телевизията, сублималното манипулиране на подсъзнанието е огромно. Ето един пример. Около 5 % от хората го улавят. Тук има подсъзнателно послание, което, ако ви

го покажат, е кристално ясно. Както казах, според изследването, около 5 % от хората го виждат, а останалите - не.

Ако не сте го видели, погледнете двете растения вляво. В долната им част ще видите, че те изписват буквата “S” на фона. Много от тези послания са на фона на рекламите, защото тенденцията е хората да се концентрират върху обекта, като пропускаме какво има на фона. И това е добре, защото влиза в подсъзнателния ум. Тук виждате “S”, на същото ниво между средните растения се вижда “E”, а от другата страна виждате и “X”. Сексуалните подсъзнателни послания се използват много често.

Ето една реклама, която видях и си казах “Аха... Това е реклама, има някакъв мъж... и какво друго има там?” Я да видим ще видите ли подсъзнателното послание тук. Рекламата по начало си носи сексуално послание, но като видите подсъзнателното послание, ще видите, че в нея има много повече.

Ако не сте го видели, както повечето хора, тръгнете от горната част на дънките, от кръста, наляво от центъра на гръдния кош и проследете сянката. Съвсем ясно се вижда пенис. Сами ще го видите. Когато започнах изследването, сам не осъзнавах колко е очевидно. Такива неща се откриват и в най-безобидните реклами, например за шоколадова торта или безалкохолни напитки и т.н. Това пък вече е съвсем ясно.

Чикън макнагетс в Макдоналдс! Виждали ли сте нещо в пилето, което да изглежда така?! А когато им обърнаха внимание, казаха “Ама не, ние сме семейна компания...” Да, бе, да...

Друга причина в рекламите да се вкарват толкова много сексуални послания е следната, това е основното, заради което го правят: Подвеждат ни да вярваме, че живеем в сексуално освободено общество.

Всъщност, живеем в сексуално потиснато общество. Ние отричаме толкова много неща, които не ни изнасят, не само сексуалните. Чрез подсъзнателните послания се манипулира точно това. Чрез сексуалните подсъзнателни послания ви привличат на подсъзнателно ниво чрез рекламата, макар съзнателният ум да не знае защо е привлечен. Съзнателният ум, който отрича сексуалността и много други емоции, изключва онова, което гледа. Така те имат прекрасната изгода да привлекат хората към рекламата на подсъзнателно ниво, докато съзнателният ум не вижда какво точно го привлича. Това се използва през цялото време. Нашият подсъзнателен ум е програмиран чрез послания, инструкции и хипнотични внушения денонощно и ежедневно. От това, което съм чел за печатната реклама във вестници, списания, но предимно вестници, тя е замислена така, че да се погледне за около секунда. Какво правят те? Искат да ми продадат нещо само за секунда? Не това е идеята. Идеята е за тази секунда да се вкара в подсъзнанието подсъзнателното послание. Буквално, това е хипнотичен ключ, създаден да се задейства, когато влезете в магазина и видите продукта. Тогава нещата се задействат и си купувате продукта. Така действа този механизъм. Това не се случва, само когато се опитват да ви продадат торта или бутилка джин. Това става и в политическите реклами, изявления и в медиите като цяло. Така се манипулира подсъзнателната ни реалност с 9/11 (или 911), войната срещу тероризма, нахлуването в Ирак... Това става непрекъснато. Може би си спомняте преди няколко години, когато Джорджи Буш, синчето Джордж, излезе срещу Ал Гор, имаше една реклама срещу Гор от лагера на Буш. В нея бе открито това подсъзнателно послание, в което излизаше надпис “ПЛЪХОВЕ”, докато правеха остро

изявление срещу Ал Гор. За нещастие, то бе направено несполосно, за разлика от обикновено. Достатъчно бе съвсем малко да се забави скоростта, за да се видят “ПЛЪХОВЕ”-те. В повечето случаи нещата са много по-изкусно направени. Но това е само един пример как се правят тези неща. Спомням си още по-назад във времето, когато френският президент Франсоа Митеран се кандидатира за преизбиране. Тогава хората открили подсъзнателно послание, свързано с него, в началните надписи на националните новини по един от каналите им. Отново става въпрос за подсъзнателни внушения. Ето един пример. Има една много хубава книга, наречена “*Ерата на манипулацията*”. Тя е една от многото хубави книги на Уилсън Брайън Кий, който е сред най-добрите изследователи и начетени писатели в света по въпросите на сублималната манипулация на подсъзнанието. В книгата си за полк. Кадафи той изтъква, че преди години, когато в Америка са правени опити той да бъде демонизиран, публикували снимката му на корицата на списание “*Time*” - Тайм-Уорнър е една сериозна компания на илюминатите - и в лицето му поставили подсъзнателни послания – “*Секс*” на челото му и надпис “*Убий*” на бузата му - за да насадят много отрицателно подсъзнателно отношение към Кадафи. Това го правят и с други хора. Нека добавя, че това

са същите хора, които ни казаха какво се е случило на 11-ти септември, кой го е направил и защо и какво трябва да се случи в резултат от това. Интересно, че по време на войната в Ирак въведоха един масов манипулативен трик - да изпратят репортери, които да се движат с войските. И как ги наричаха? Тази дума бе приета от Пентагона. Наричаха ги “*внедрени репортери*”, или “*embeds*”. Познайте как наричат тези подсъзнателни послания и внушения в рекламите като тези, които ви показах. В занаята ги наричат “*embeds*”. Колко подходящо и няма нищо случайно в подборения от Пентагона термин. Какви бяха тези внедрени репортери? Те бяха подсъзнателни “*embeds*”, защото пътуваха с войските, бяха зависими от тях, получаваха цялата си информация от войските, в общи линии, и все пак, бяха там, очевидно правейки репортажи за войната като журналисти, но всъщност те бяха представителните хора за официалната версия какво става в тази война. Това е една от причините животът да стане много неприятен и опасен за толкова много невнедрени репортери, които се опитваха да следят войната. За да бъдат те възможно по-малко, животът им бе подложен на опасност, както ще бъде и в предстоящите завоевателни войни. Отново подсъзнателните послания се използват, за да ни манипулират и непрекъснато да ни дават подсъзнателен образ на реалността.

Това е Тони Блеър. Този човек, заедно с Буш и, което е по-важно, с онези, които ги контролират и им

диктуват политика и действия, той и те заедно са започнали една война, не, не война, защото там са нужни две страни - започнали са едно нашествие, което е струвало живота най-малко на 7 000, според независими източници, 7 000 иракски граждани, много от които, ако не и повечето, са деца. Деца, които ако не са били убити, са били жестоко осакатени. Но когато той идва за пръв път в Ирак, какво прави - отива в едно училище, като децата там са подучени да се отнасят с него като с герой завоевател. Той вдига едно от децата в тълпата и ето ти възможност за снимка с целувка по бузата, както си му е редът. Всичко това е подсъзнателно послание.

А забелязали ли сте, че когато хора като Блеър говорят на войските... Какво бихте направили, ако трябва да говорите на войските? Бихте ги строили, бихте застанали отпред и бихте им говорили. Но забележете, че не това се случва. Когато говорят с тях, зад премиера или Буш винаги слагат войскова група и така на снимката по новините войските са около Блеър или който им говори. Това носи едно много просто подсъзнателно послание, което точно описва сцената. То гласи: **“Войските са зад Блеър.”** Едно от нещата, свързани с подсъзнателни послания, които прави и Джордж Буш...

Когато бях в Америка по време на войната в Ирак, гледах CNN и FOX News, или “нагласените новини” (FIX News), канала на Мърдок и др. Пентагонът бе решил да нарече нашествието в Ирак и клането на цивилни *“Операция иракска свобода”* напълно в стила на Оруел. Защо кръщават с имена своите битки и войни? Правят го, за да внушат послание на обществото. Те искат обществото да приеме причината за войната, затова я наричат *“Операция иракска свобода”* - значи е за освобождаване на Ирак. Ако сте журналист на място, знаете това. Ще споменете веднъж, че я наричат *“Операция иракска свобода”* и толкова, защото знаете, че това е манипулация. Вместо това, CNN, FOX News и всички останали изписваха в долната част на екрана *“Операция иракска свобода”*. Идеята там беше, докато съзнателният ум наблюдава картини и новини от войната, долната част непрекъснато да повтаря на подсъзнанието: *“Операция иракска свобода, Операция иракска свобода”*... Това внедрява подсъзнателни послания, влияещи на усещането за реалност, в подсъзнателния ум, които после съзнателният ум превръща в триизмерни холографски картини на тази реалност.

Но... погледнете сега, ако не сте го видели преди. Сега може да не видите нищо друго, освен думата **“SEX”**. Това е много важно, защото когато съзнанието е наясно с подсъзнателната манипулация, то я вижда съвсем ясно и повече не се поддава на тази манипулация. **Когато тези подсъзнателни послания бъдат показани на съзнателния ум, вече няма начин той да бъде заблуден да не ги види отново.** Проучването открива и нещо друго: дори когато не виждате подсъзнателното послание, защото не можете да претърсвате непрекъснато и навсякъде, дори да не ги виждате, но съзнателно сте нащрек, че те

съществуват - когато гледате телевизия, четете вестник, сте подложени на подсъзнателни послания - проучването показва, че ефектът на подсъзнателните послания върху усещането на хората за реалност драстично намалява.

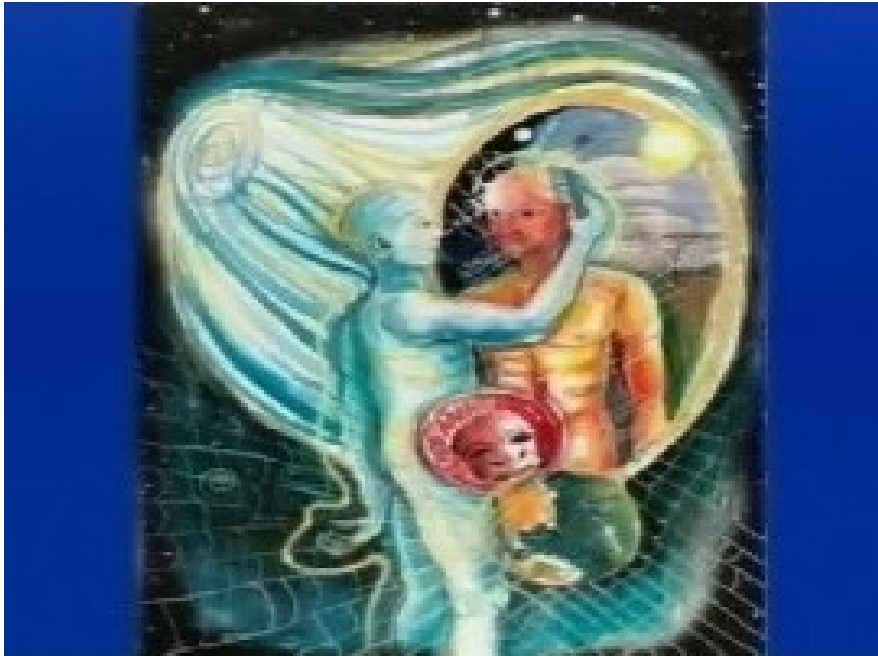

Добре е да сме нащрек за тези послания, защото ще ни влияят далеч по-малко. Това е цялата основа на... цялата игра на илюминатите за контрол над хората. Това е манипулация и внушение на подсъзнателната представа на човечеството за себе си. Тогава това се превръща в съзнателна реалност - матрицата. Ако ще поставяме край на контрола на матрицата, което и ще направим, е необходимо да променим своята реалност и усещането си за реалност. Тогава и начинът, по който я изживяваме, трябва да се промени, защото едното е отражение на другото.

Когато наблюдавате този процес на наблюдаване на подсъзнателната реалност като триизмерна реалност от съзнанието, много ясно се разкрива един прост факт за положението ни - ние сресваме огледалото в опит да го променим. Ако застанете пред огледалото и не харесвате косата си, вие не сресвате огледалото, защото не харесвате прическата си, вие сресвате косата си и тогава огледалото я отразява. Но поради начина, по който сме заблудени за света около себе си, ние непрекъснато сресваме проклетото огледало. Внушено ни е, че този свят е реален, но всичко това става в умовете ни. Не ни харесва какво става тук, искаме да го променим. Не ни харесва животът ни, нито светът, затова искаме да ги променим. Тъй като смятаме това за реално, къде трябва да осъществим промяната? Излизаме навън, искаме да променим света, затова трябва да направим нещо навън. Обявяваме война на някого, променяме законодателство... все там навън. Но всъщност само сресваме огледалото и в резултат нищо не се променя. Сресвайте огледалото колкото си щете, но косата ви няма да се промени. **А илюминатите непрекъснато се опитват да ни заблудят, че ако искаме да осъществим някаква промяна, тя трябва да се осъществи навън, но това е само огледално отражение!** Това може да се промени, едва когато онова, което се отразява в него - нашето вътрешно усещане за колективна и индивидуална реалност - се промени. Така че ако искаме да променим живота си, трябва да променим себе си. Ако променим усещането си за реалност, тогава холографското ни представяне на това, ежедневният ни опит, ще се промени, но само ако променим това усещане за реалност. Хванати сме в един капан, в който създаваме реалността, без да го знаем, преживяваме я, мислейки, че не я създаваме, и когато не я харесваме, се опитваме да променим отражението ѝ, вместо онова, което я създава. Обикаляме в кръг, без да стигнем доникъде и точно там е капанът - ние обикаляме в клетка или в една от онези въртележки за мишки. Начинът да се разчупи кръга е да осъзнаем, че това е илюзия, която създаваме и можем да променим, като си възвърнем контрола над умовете ни.

Така че, всичко в този свят или това, което смятаме, че е светът, е отражение на вътрешното ни усещане за реалност и това познание е как ни контролират илюминатите. Можем да си говорим за Билдерберги, тайни общества, манипулиращи мрежи и банкови заговори и действително трябва да сме нащрек за тези неща. Но подтекстът на всички тях, който прави това възможно, е манипулацията от страна на

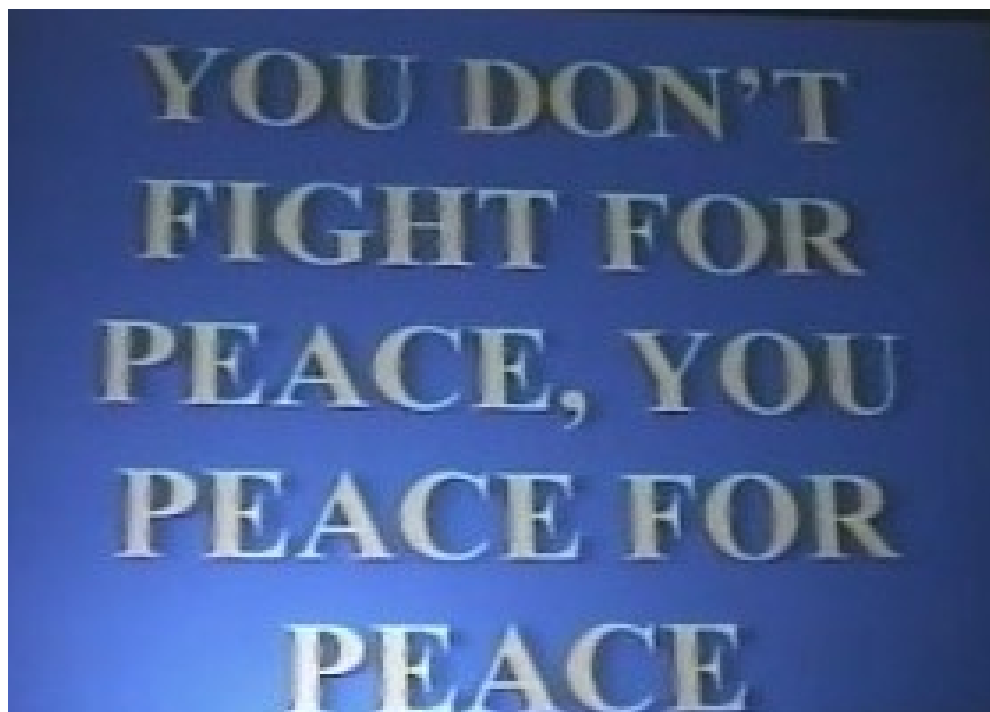
илюминатите на представата на човечеството за себе си. Веднъж добили контрол над това, те знаят, че чрез процеса на създаване на тези холографски илюзии ще си създадем света, който им е изгоден. Ето още един символичен пример за това как обикаляме в кръг, опитвайки се да променим отражението вместо онова, което се отразява. Ето защо, когато имаме някакви страхове, сме склонни да ги привличаме. Разбира се, че ще стане така. Когато се страхуваме от това или онова, това е усещането ни за реалност на съзнателно и подсъзнателно ниво.

Тогавата се проявяват мисловните полета, представящи този страх, а след това наблюдаваме тези мисловни полета в холографската реалност. Чрез този метод преживяваме и преработваме собствения си страх.

Колко от нас казват – “страхувам се от това и това, нямаш представа...” “Преживявал ли си го?” “- О, да!” “- Разбира се, че си го преживявал!” Ние привличаме всички неща от подсъзнателната си реалност, включително и най-вече това, от което се страхуваме, защото е толкова силно. И колкото повече се отдаваме на тези манипулиращи ума твърдения за терористични заплахи, бомби, състоянието на икономиката, дали и другата седмица ще имаме работа... всичко това, когато го приемаме, то ще се превърне в наша реалност, защото ние създаваме илюзията за това какво мислим и какво сме вътре в себе си. Но ако по същия начин възприемем едно различно усещане за реалност, ако вместо да се притесняваме, отхвърлим страховете си, защото страхът не съществува, това е една илюзия, сътворена от умовете ни, ако възприемем любовта, ако възприемем липсата на страх, единството - балансът на всички неща, ако приемем оптимизма, знам, че всичко ще бъде чудесно. Не си мисля, че всичко ще бъде наред, **ЗНАМ ГО!** Тогава ще създадем тази реалност. Парите и всички онези неща, които хората харесват в живота си, каквито и да са желанията им и под каквато и да било форма... Това са илюзии. Неосъществяването на дадено желание или някаква амбиция е друга илюзия. Така че, ние контролираме дали да изживим илюзията, че постигаме, каквото искаме, или илюзията, че не успяваме да постигнем, каквото искаме. И двете са илюзии! Ние избираме коя от тях да преживеем. Когато бях в това състояние на единство, гласът ми каза: “Изпитваш ли някаква болка, тревога или емоционална травма тук?” Не! Защото това са илюзии, създадени от ума и манипулирането му. Ние живеем в проклетия рай, но просто сме го забравили! Когато приемете любовта в истинския ѝ смисъл, а не “Обичам те, скъпа, видях те в дискотеката”, а любовта, която, въпреки това, за което говорих днес, може да каже: “Хей, обичам те, Джордж Буш, обичам те, Тони Блеър!” Защото ако не ви обичам, както и всички други прояви на единството, не бих могъл да обичам себе си и как бих могъл, след като аз съм вас, а вие сте мен! Не става въпрос да застреляме Тони Блеър, нито да спрем огъня чрез масово избиване. Това е поредната полярност, която идеално устройва матрицата. Ние трябва да променим реалността и всичко, което не ни харесва, ще бъде изключено от реалността, когато престанем да го създаваме. Ето защо “**НЕ СЕ БОРИТЕ ЗА МИР, А СЕ СМИРЯВАТЕ ЗА МИР.**” Щом искаме мирен свят, тогава да бъдем

миролюбиви! Веднъж в реч за Афганистан Тони Блеър каза: “Понякога трябва да се борим за мира.” Глупости! Какво?!? Това, което се случва, е че идваме в тази реалност и когато поддържаме връзка с единството, имаме всичко необходимо да го изразим в този свят, в това ниво на измерение на преживяването. Имаме очи и уши за приемане на информация от света около нас, имаме и връзка с

многоизмерната безкрайна същност, която ни дава ниво, на което да виждаме и преживяваме този свят, да оценяваме реалността му, поведението си и всичко останало. Но това е последното нещо, което би искала матрицата. Затова чрез процеса, за който говорих, и особено чрез създаването на норми и потискането на различията, когато дойдем в това измерение, за да преживеем тази реалност, когато сякаш се събудим и се озовем тук, започват да ни програмират.

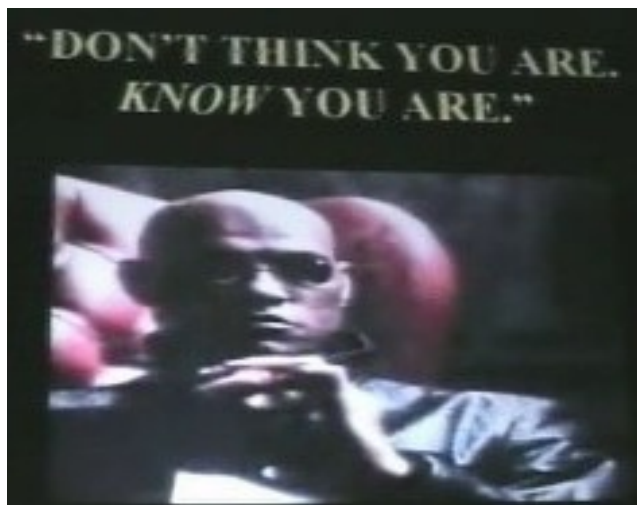
Когато преди много време е било програмирано цяло поколение родители, които да приемат изискваната реалност, без никаква зла умисъл те предават тази програма на децата си - докато растат, те биват програмирани за същата реалност. Децата бързо научават, че да се движат с общия поток е далеч по-лесно, отколкото да му се съпротивляват. Така те започват да разбират, че е много по-добре да се нагодят към общоприетото, отколкото да го оспорват. Става така, че този страх започва да ни откъсва - според илюминатите ние би трябвало да сме поколение на страха - страхът започва да ни откъсва от единството и получаваме илюзията за откъснатост. На практика ние забравяме кои, по дяволите, сме. Веднъж станало това, матрицата вече ни владее.

Ходил съм в стария Йерусалим, май беше през 1993 г. Бях застанал край голямата джамия на храмовия хълм и гледах как мюсюлманските деца играят футбол - прекрасни дечица, които играеха футбол. Изглеждаше, че всичките се казваха Мохамед. Интересен би бил отбор от 11 играча на име Мохамед. *"Хайде, Мохамед!"* Ама кой от всичките? Бяха прекрасни деца, а аз ги наблюдавах. Тогава ми хрумна... Ако сте били в стария Йерусалим, това е много малка площ, оградена с голяма стена. И въпреки това е разделен на квартали, защото хората не искат да живеят заедно. Има си еврейски, християнски, арменски и арабски квартал. Докато гледах децата, изведнъж ми мина идеята, че до тази възраст - 5-8 години, те вече имат възглед за себе си, живота, Бог и еврейския народ. Ако това съзнание се бе въплътило буквално в случая със стария Йерусалим, само след петминутен ход до еврейския или християнския квартал на същата тази възраст те биха имали напълно различен възглед за себе си, Бог, живота и арабския народ. Единствената разлика между тях е програмирането, през което е минало съзнанието им в ранните формиращи животи на земното им преживяване. Така сме програмирани за различна вяра и разделение и забравяме, че всички сме единно съзнание. В умовете си ние сме откъснати от единството чрез вярата, че сме отделни безсилни индивиди.

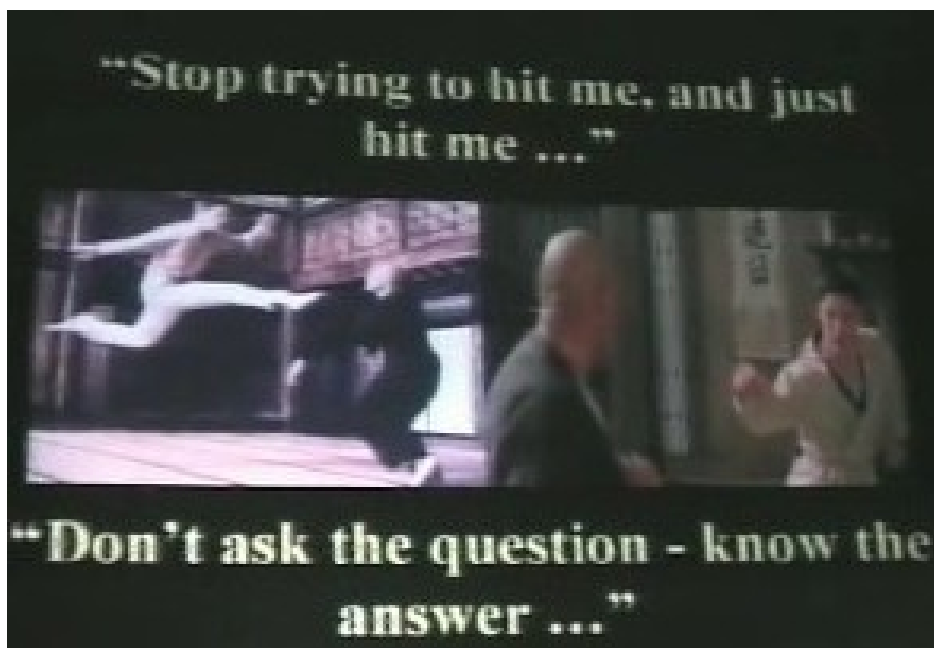
Познай Себе Си

Когато знаем кои действително сме, ставаме напълно различни същности, гледаме на света по съвсем различен начин. Няма вече нищожно аз – *"Не мога нищо, аз съм само един Джо Пъблик."* **Хей, аз съм всичко съществуващо, аз мога всичко!**

“Не си мисли, че си, ЗНАЙ, че си.”

Разликата ми ставаше все по-ясна. Това не е “*мисля да го направя*”, а “*знам, че ще го направя!*” Това е моята реалност, не може да има друг изход! Това е моята реалност, моята Вселена, аз контролирам своята Вселена! Ще стане, ЗНАМ ГО! “*Знам го*”, а не “*Така си мисля...*” Това е съвсем различно състояние. Спомняте ли си от “*Матрицата*” - “*Стига си се опитвал да ме удариш, а просто ме удари...*” Отново

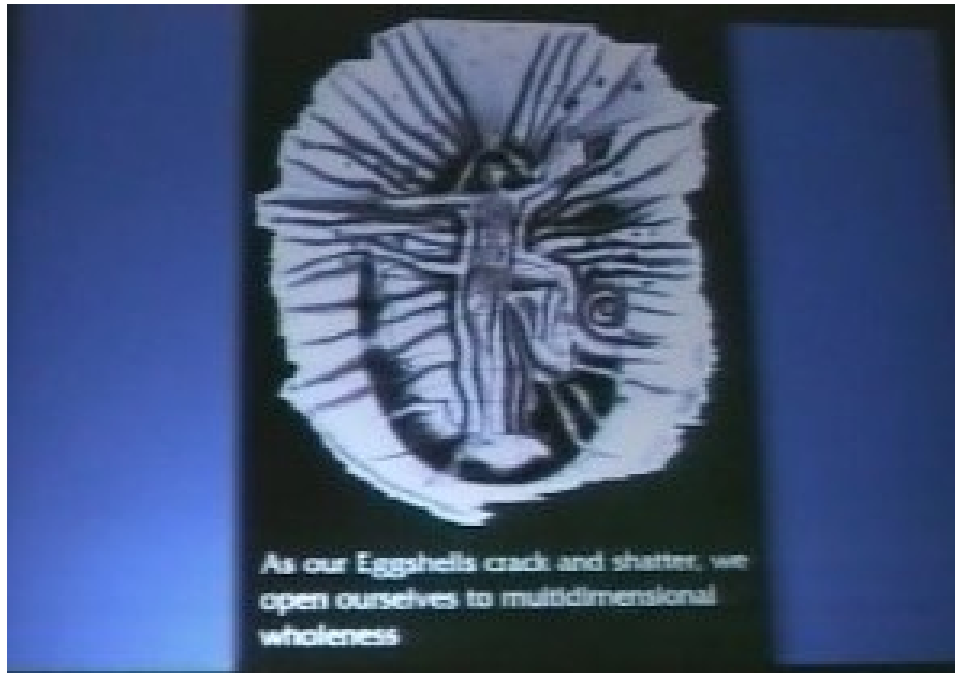

този процес: “*Опитвам се да те ударя.*” В процеса на опитване точно това и правите - опитвате се да го ударите. А просто да удариш е съвсем различно състояние. И въобще, не се опитвайте да направите нещо, а просто го направете.

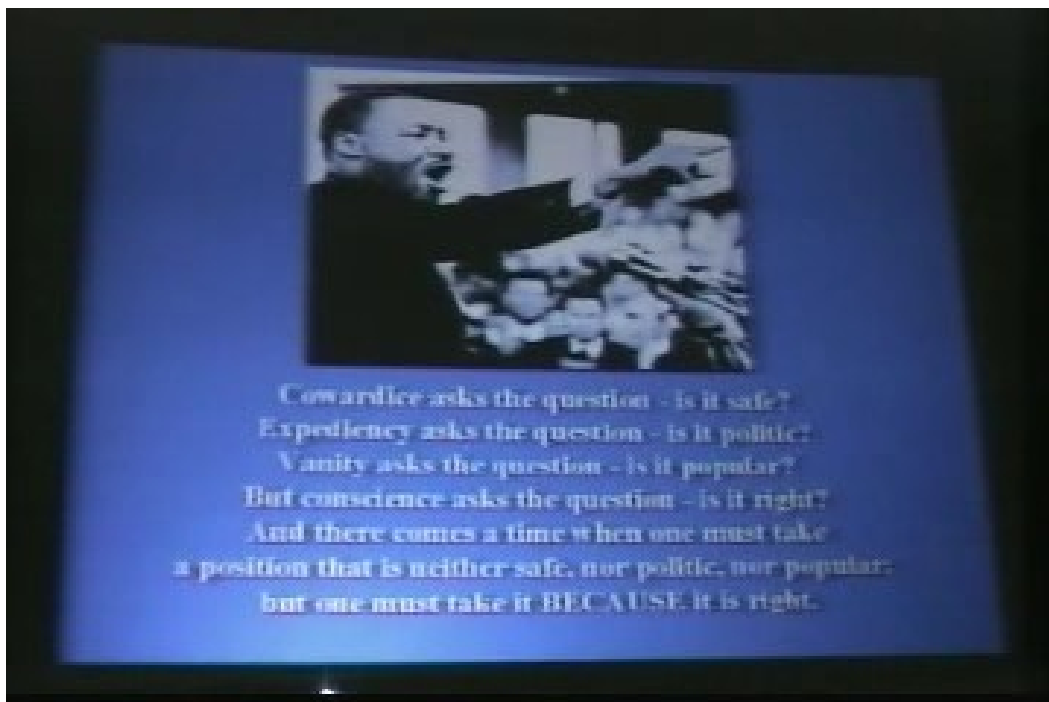
Друго много интересно нещо, което ми каза гласът, бе: “*Не задавай въпроса, ЗНАЙ отговора. Ти си всичко, което съществува и затова знаеш всичко. Илюзията е, че не знаеш, затова задаваш въпроса, а, задавайки въпроса, приемаш илюзията, че не знаеш отговора.*”

И така, ако успеем да разчупим тези черупки и започнем да сме такива, каквито сме, без да се страхуваме от чуждото мнение, защото то няма значение, то е илюзия, можем да започнем да променяме реалността,

да я преобразуваме в напълно различно състояние от разединение в единство и, следователно, безкрайни възможности.

Мартин Лутър Кинг е казал: **“Основната мяра за човек е не къде стои в моменти на спокойствие и удобство, а къде стои във времена на изпитания и противоречия.”** Любовта има репутацията, че е слаба, **“Всичко трябва да правим с любов. А после какво?”** Любовта е най-голямата сила, защото без нея силата ни се отнема от страха. Любовта не е само любов и безкрайна любов. Любовта е безкрайна мъдрост, безкрайно знание и познание, защото безкрайната любов е всички неща в баланс като едно. И така, ще направим, каквото е нужно, без страх, когато постигнем състояние без страх, което означава единство и съзнаване на силата, която притежаваме. Всички ние сме безкраен гений, но сме го забравили и в това е проблемът. Към края искам да цитирам още нещо от Мартин Лутър Кинг:

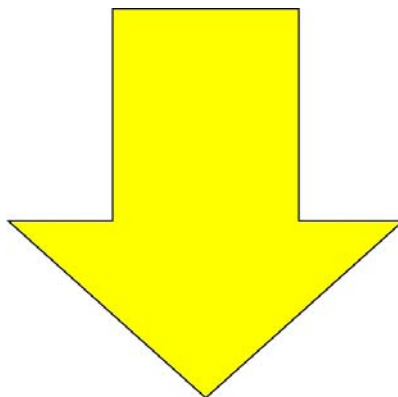
“Боязънта пита - безопасно ли е? Опитността пита - това политика ли е? Суетата пита - това популярно ли е? Но съзнателността пита - това правилно ли е? Идва време, когато трябва да си изберем място, което не е нито безопасно, нито е въпрос на политика, нито е популярно, но трябва да вземем, защото така е правилно.”

В момента се намираме на кръстопът, когато или ще направим това, или ще тръгнем като роби към световен фашизъм. Какво става? През последните 13 години съм като един барометър. Всичко исках да знам! Хората се разбуждат и една от причините е синдромът на стоте маймуни. Всеки един, който се събуди и започне да се пита, да създава една различна реалност и да прозира илюзията, влага това познание в **“колективното несъзнавано”** - синдромът на стоте маймуни. Дори половината хора да го направят, те ще тласнат човечеството в друго състояние на възможна реалност. Сега все повече хора се събуждат и когато хората казват: *“Не мога нищо, аз съм просто един Джо Пъблик”*, промени тази реалност и я добави в колективното съзнание и други хора, които не са преживели подобни неща и не са чели такива книги, ще получат спонтанен достъп до това познание и спонтанно ще започнат да виждат неща, за които не са чели, но могат да видят. Сега по целия свят се изявява синдромът на стоте маймуни и с всяка изминала седмица се пробуждат все повече хора, които започват да прозират илюзията. В ход е едно пробуждане, което ще промени този свят от затвор в рай и това ще стане, докато сме още живи. Тъй като сме свързани, можем да вложим това познание в колективното и да го направим достъпно за всекиго, като не правим нищо друго, освен да преобразим себе си. Тогава къщата от карти ще се срути. Тя ще се срути през нашия живот и сега наблюдаваме агонията на онова, което ни управлява и отчаяно се опитва да удържи властта си над човешкия ум, но то вече е обречено. Ние ще преобразим този свят от това, което е бил толкова дълго - затвор за ума - в един рай, просто като си върнем умовете и изявим една различна илюзия, нищо повече.

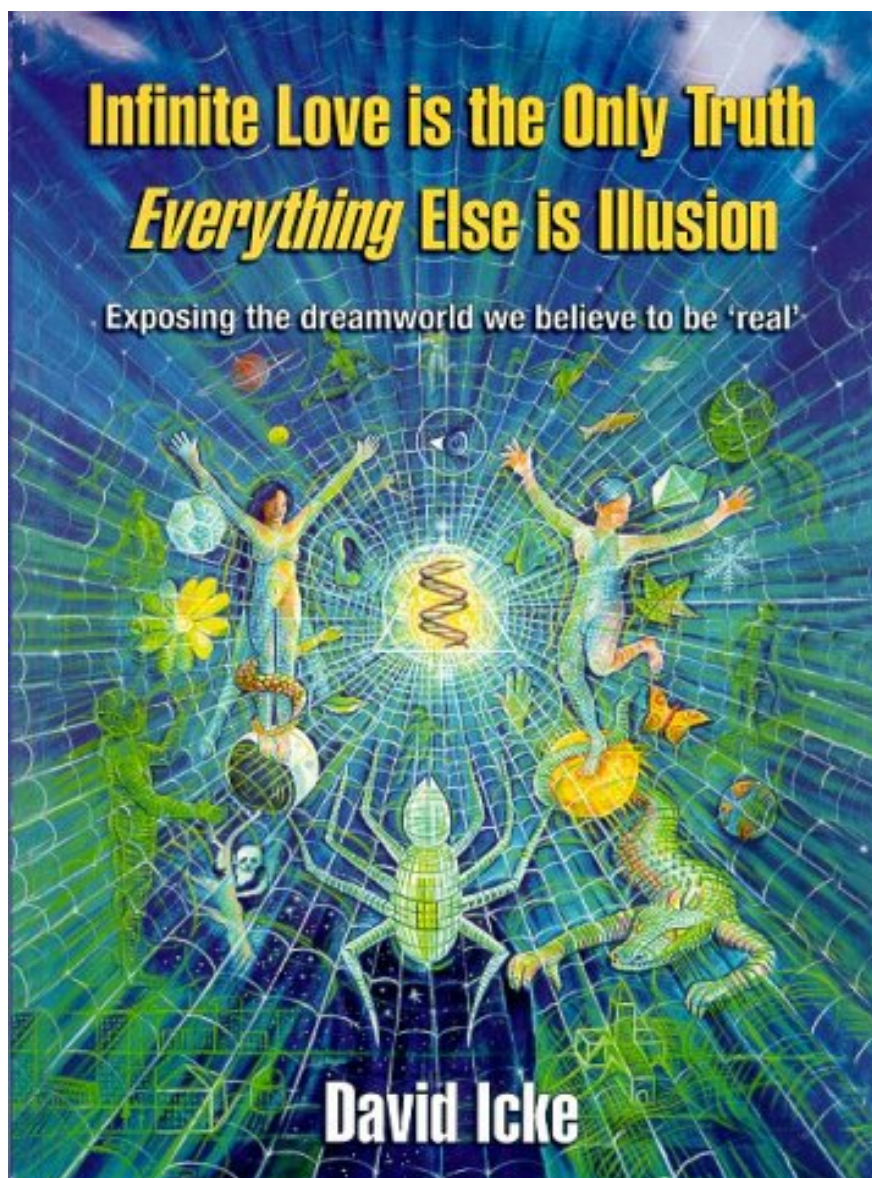
Ще завърша с мисълта на един велик комик, който почина през 1994 г., много тъжно, казва се Бил Хикс, велик човек... Бил Хикс бе един много проникателен човек, който виждаше много неща, но ги преодоляваше с хумор, който може да е много могъщо оръжие. Той вземаше разни вещества, които го отвеждаха в други измерения. Ето какво казваше той за естеството на реалността в този свят:

“Материята е просто енергия, кондензирана до ниска вибрация. Ние всички сме едно съзнание, субективно преживяващо себе си. Смъртта не съществува, животът е само един сън, а ние сме представата за себе си. Там е разковничето.”

Това, в което се състои цялата манипулация, е манипулация на представата на човечеството за себе си. Ние сме обикновени, безсилни, създадени по нечия воля - това искат да повярваме. Ние можем да си възвърнем въображението и да изявим една реалност, изразяваща кои действително сме ние – безкрайна сила, безкрайна любов, безкрайно познание, безкрайно осъзнаване, безкрайно знание. Това е съдбата ни и трябва само да го помним.

**Безкрайната любов е единствената
истина, ВСИЧКО друго е илюзия!**

Дано ви е било полезно. Благодаря ви много.

Превод: **milenski ;)**
kolibka.com © 2006

Посетете сайта на Дейвид Айк: <http://www.davidicke.com>

Посетете и нашият сайт: **XNETBG.COM**